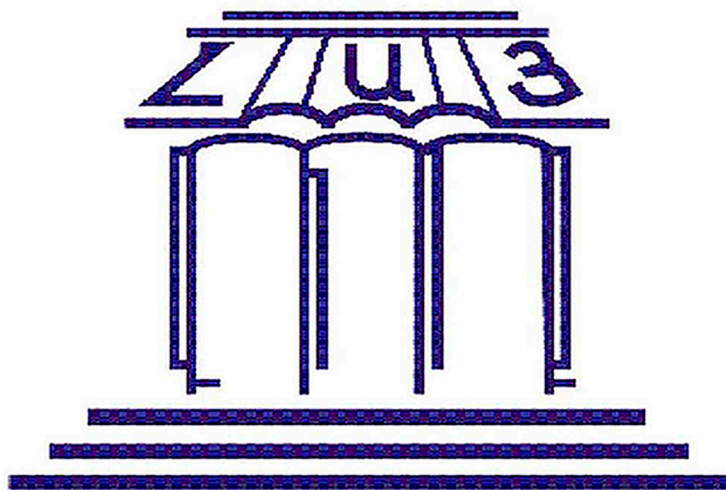

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով

ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

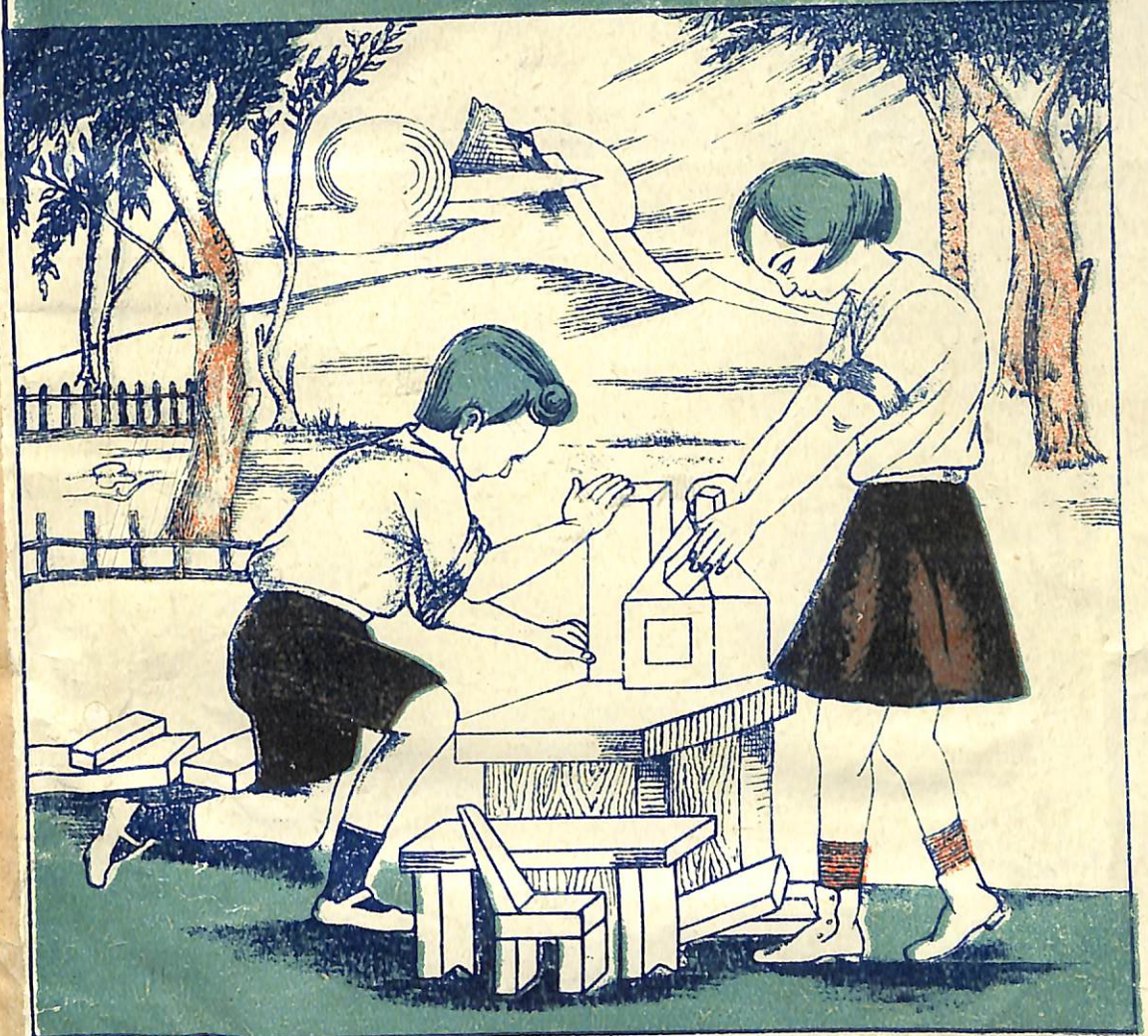
Primer 6

unprimado

491.99-8

U-50

ԽԱՂ ՅԵՎ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ՊԵՏՅՐԱՏ

7803

Հ. Ս. Խ. Հ. ՍՈՅ. ԴԱՍ. ԳԼԽ. ՎԱՐԶ.
Ձեռնարկներ Ա. ասիականի դպրոցների համար

491.99-8
Ս-50

759

պ.

31641

ԽԱՂ ՅԵՎ ԱՇԽԱՏԱՆԲ ԱՅԲԲԵՆԱՐԱՆ

Կազմեց Զ. ԱՃԵՄՅԱՆ

ՅԵՐԵՐԻԴ ԶՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԶՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

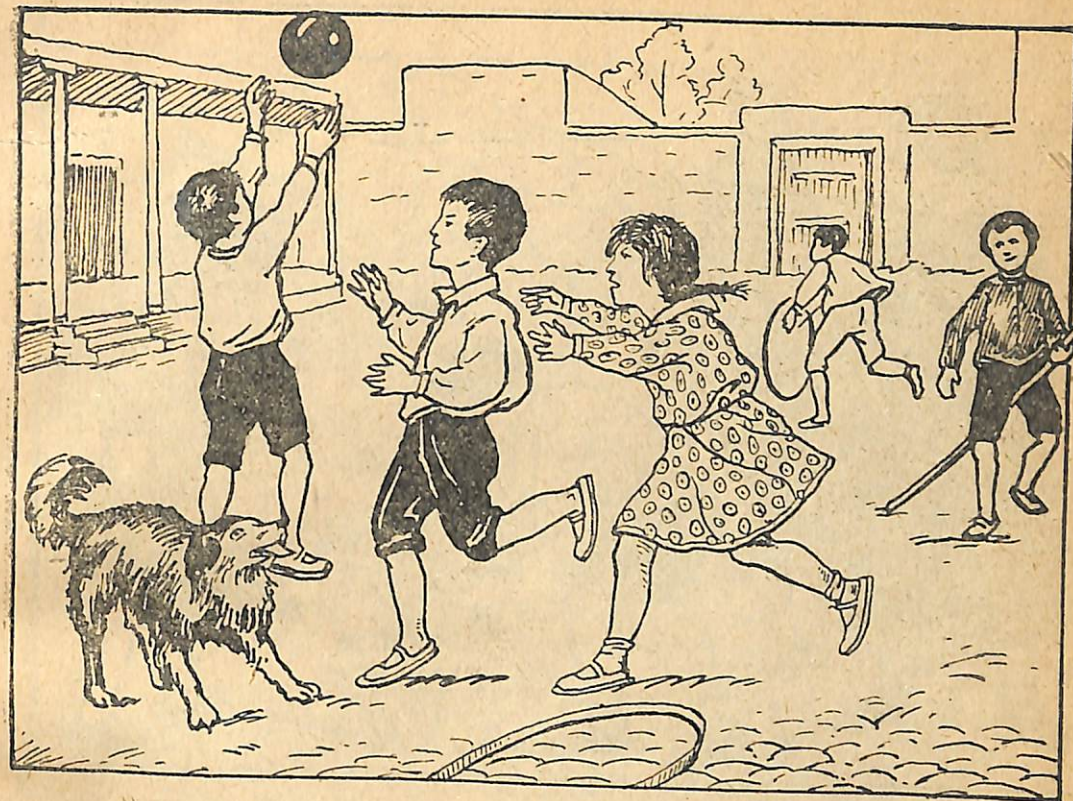
ՅԵՐԵՎԱՆ-1929

Թույլատրված է Պետական Գիտական
Խորհրդի կողմից

Գրառեպ. № 2139 (բ). Հր. № 987, Պատ. № 548. Տիրաժ 35000

Պետհրատի լեզվորդ տպարան Յերեանում

уууу

Կապ

Կապ ու Կապ —

Մրա

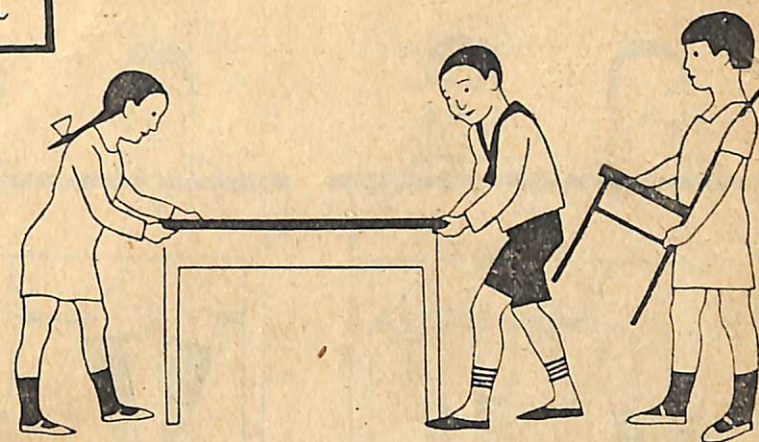
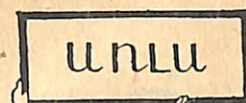

Մրա

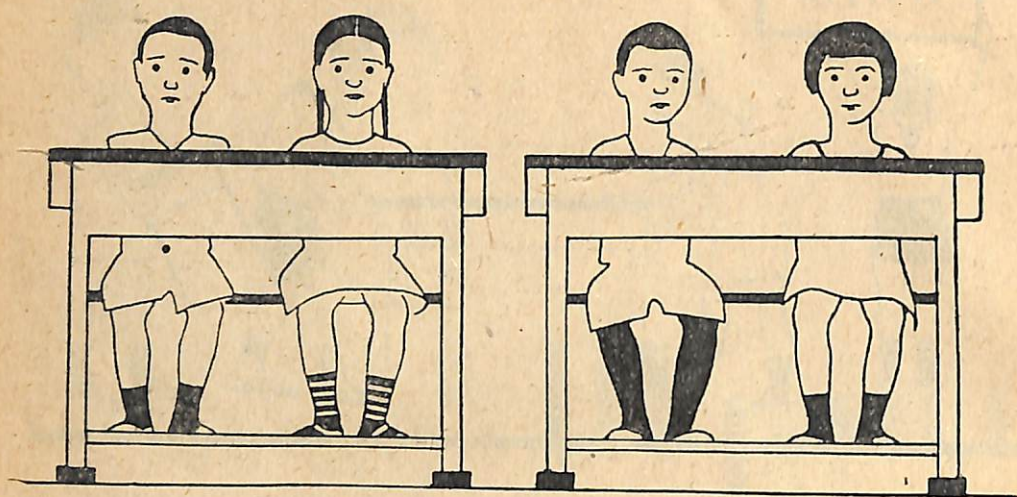

Արուս

Վարուս

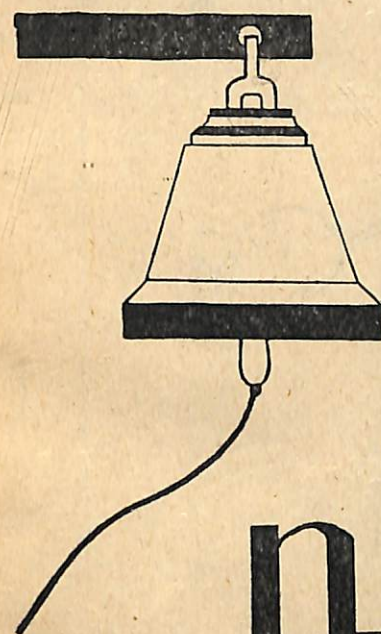
Արս Արուս
Վարուս Արամ

Առև
դաս ե

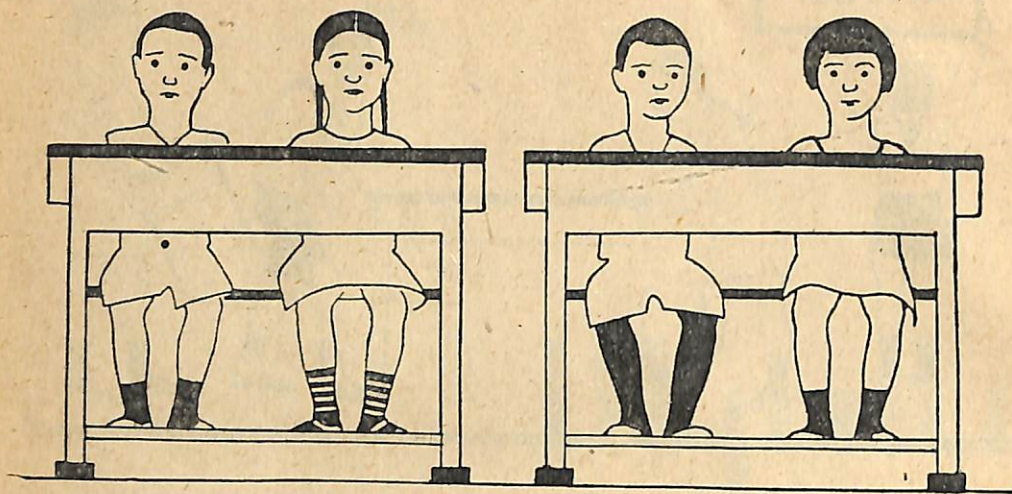
Մրու ու Մրա
Վարու ու Մրամ

Սեդա դու առա
Սրամ դու առև
Սրա դու առև
Սրու ու Վարու
առև դաս ե

ե

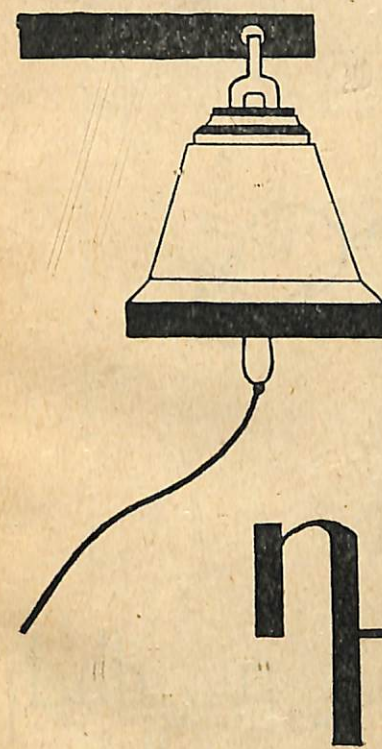
դուրա

Առև
դաս ե

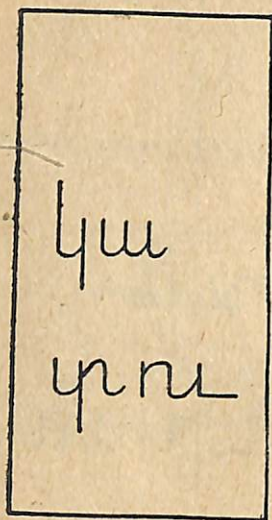
Մըռն ու Մըռն
Վարն ու Մըռն

Անդա դու ասա
Մըռն դու առև
Մըռն դու առև
Մըռն ու Վարն
առև դաս ե

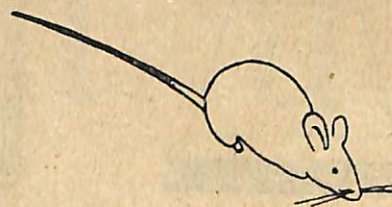
ե

դուրա

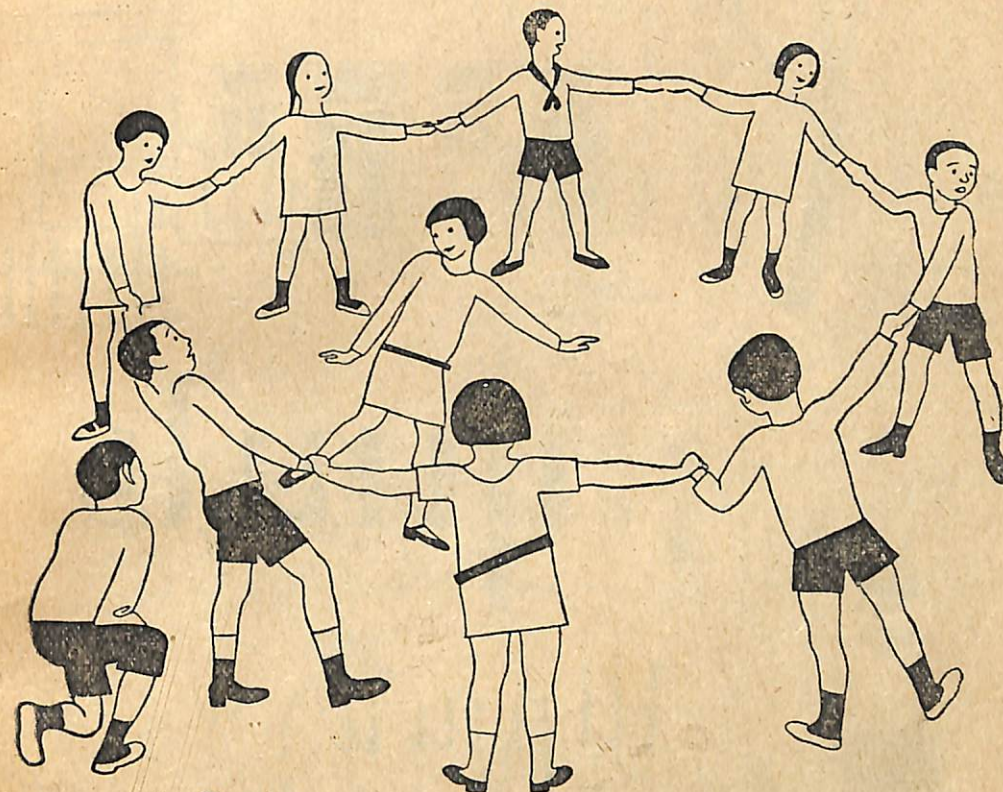
կապրու

մուկ

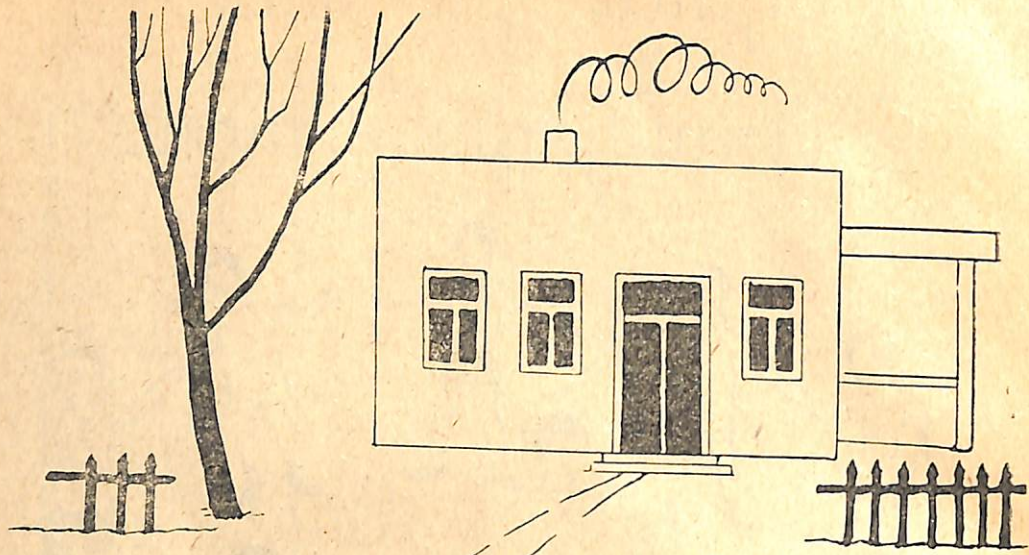

մուկ ու կապրու
կապրու ու մուկ

Արուս դու մուկ
Արամ դու կապրու

մուկ ու կապրու
Ատիս դու մուկ
Էմմա դու կապրու
կապրու ու մուկ

ԿՐԱՆ

ՍՐԱՆ

ԿՐԱՆ

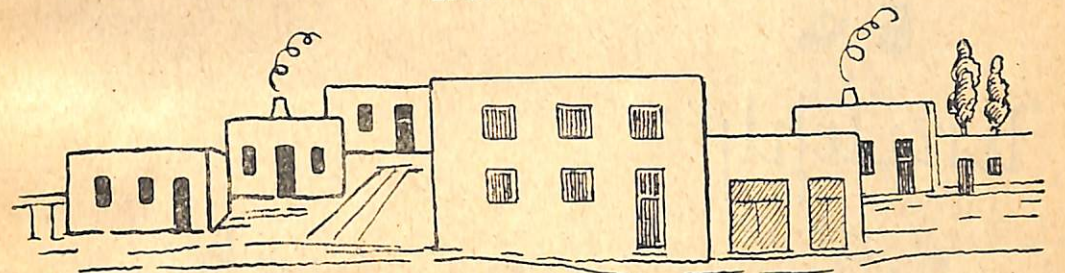
Ե

ՍԵՂԱՆ

Ե ԿՐԱՆ

ՐՆԿԵՐ ԵՄՄԱՆ

ՐՆԿԵՐ ԵՄՄԱ
ԿԵՍ ՏԵՐ

ԿՐԱՆՐ

ՏԵՐ ԿՐԱՆՐ
ԵՆ Ե

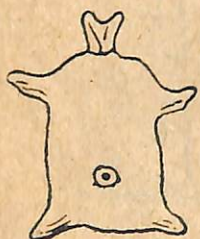

նունիկ

իմ անունը
նունիկ է

սա փկնիկ է

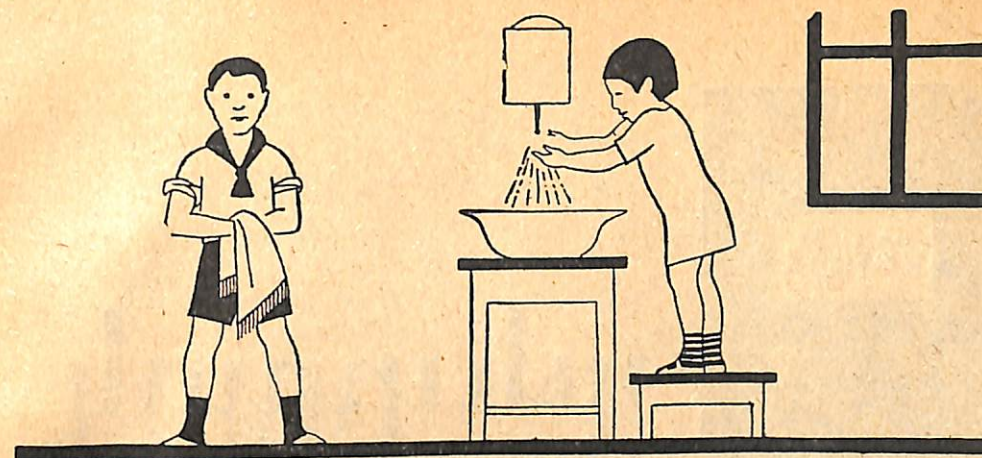
սար սրի
փկնիկ
սար սրի

նիկ

փա

փեսանմ էս

Արան ու նունիկը

Արան ու նունիկը

են
սիրտ ու փես
ամեն մեկը

մի աման
կերակուր ու միա

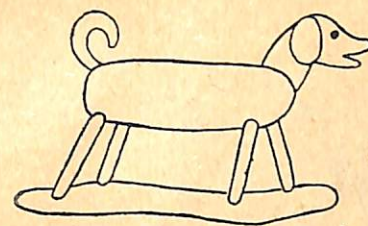

փեփրակ

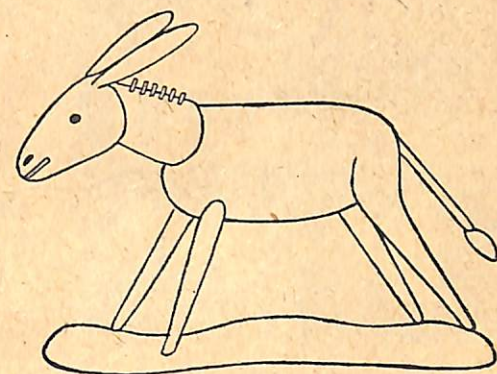
կարդա անունը

փես ումն ք

Եմմա	Աեդա
Արա	Արամ
Աերիկ	Աուրիկ
Աննիկ	Նունիկ

շուն

եղ

Շուշիկը Նուշիկը

Շամիկը Արղամը

Ղինում են

շուն եղ

ու լար ուրիշ իրեր

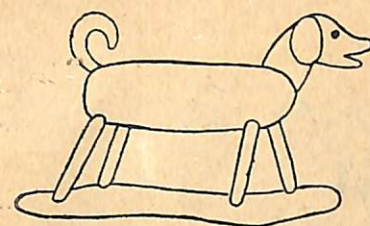

փեփրակ

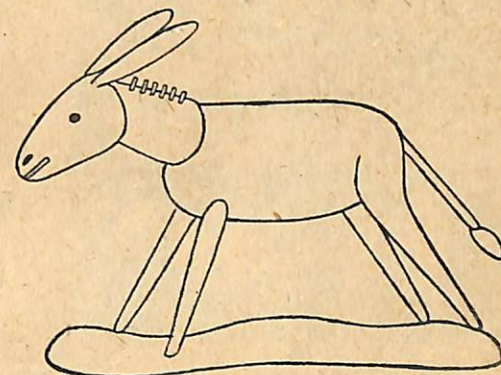
կարդա անունը

փես ումն ք

եմմա	Աեդա
Արա	Արամ
Աերիկ	Աուրիկ
Աննիկ	Նունիկ

շուն

եղ

Շուշիկը Նուշիկը

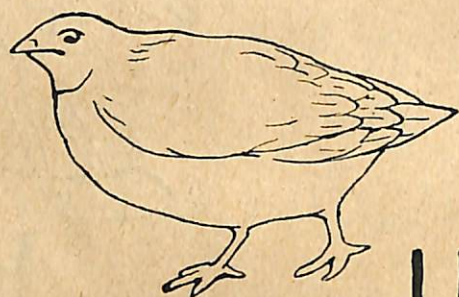
Շամիկը Արղամը

լինում են

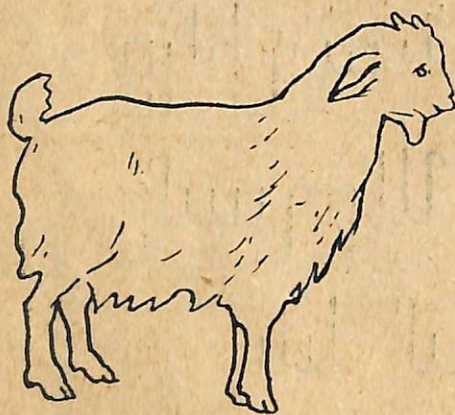
շուն եղ

ու լար ուրիշ իրեր

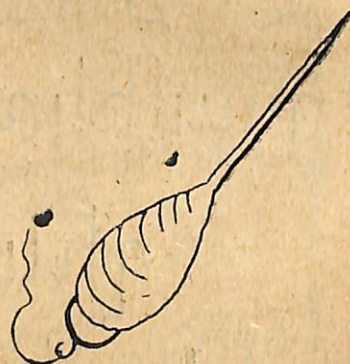
Նկարել են

լոր

ուլ

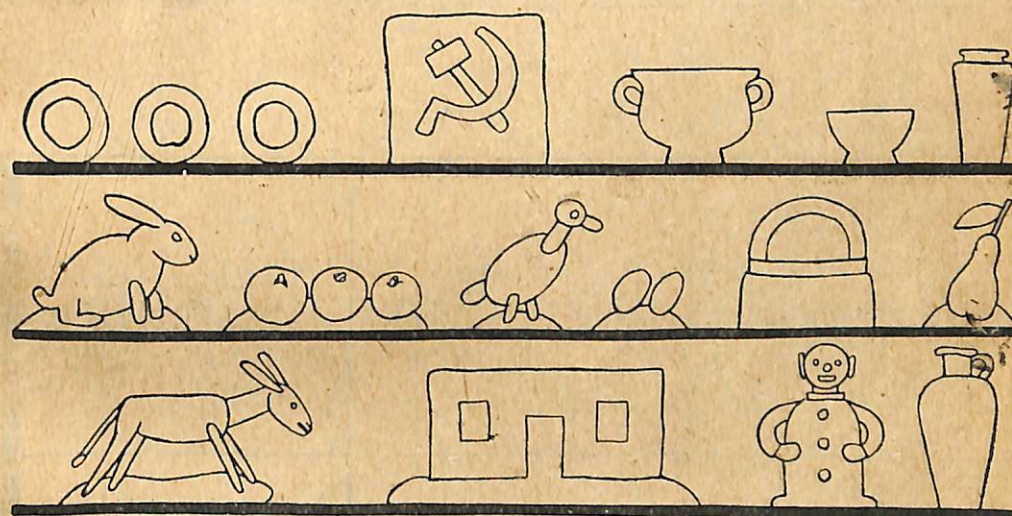

իւիւկ

Նկարել են

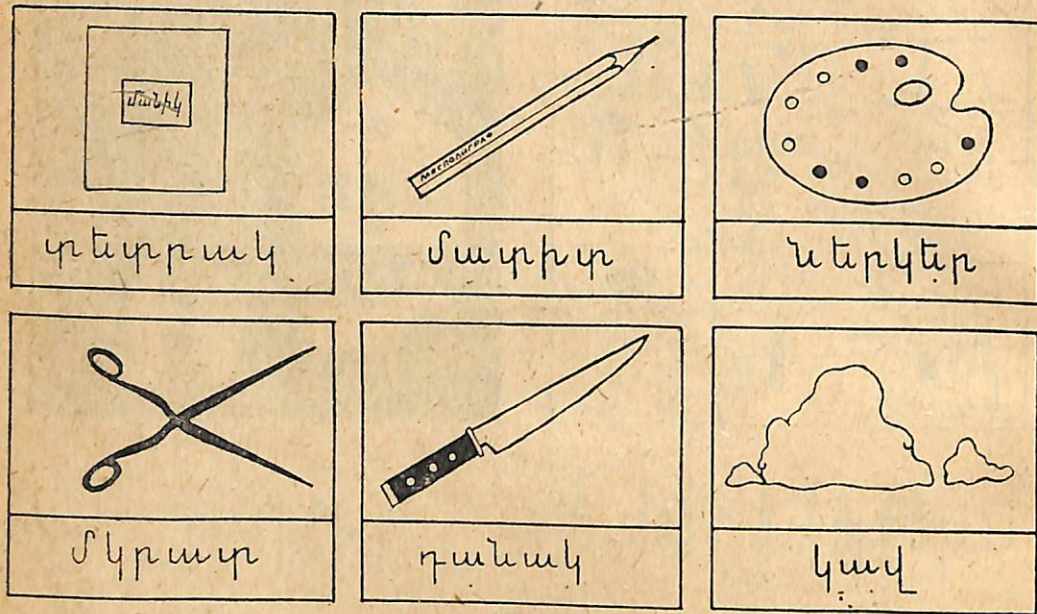
կարել են

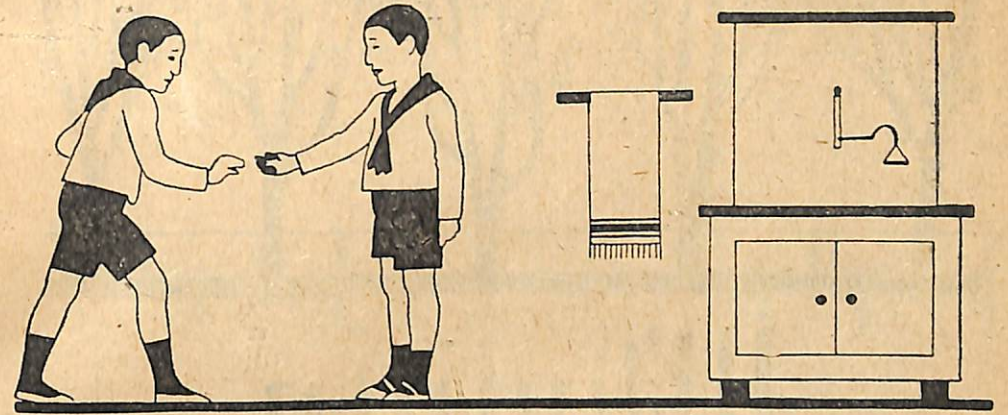
շինել են Արշամը

Զուշիկը Նուշիկը

Լուրդ № 1

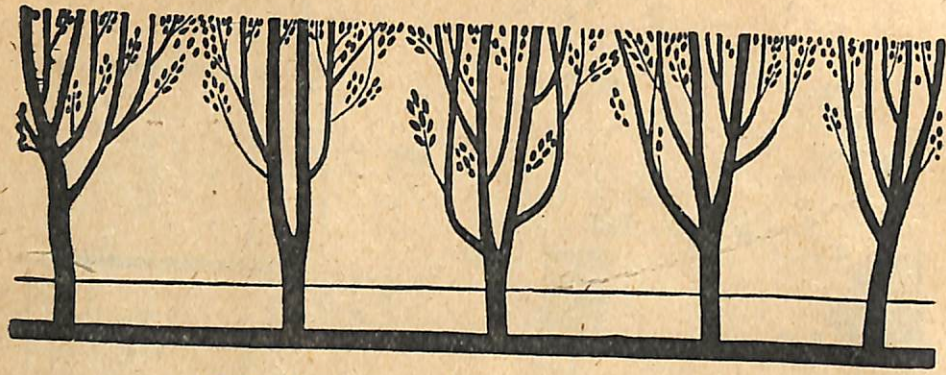

Կտրուակ	Մաքիչ	Ներկեր
Մկրատ	Դանակ	Կապ

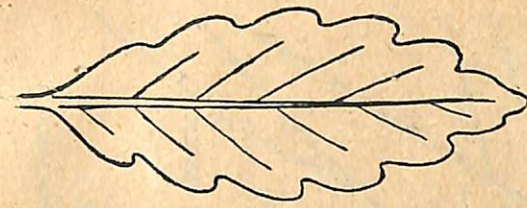
Վարդանը սանիրար է
նայում է

- Լեվոն արի Կտանես
այ այ Կտա Կապ է
դե շուր վա ու արի
լավ վա լավ
Վարդանը նայում է:

Անպառ

Որը արեւ
անպառում լւով.
արի՛ անպառ.
Ունիկ, Ուսիկ,
Առնիկ, Լուսիկ,
Ռիբա, Ռիմա
անպառ, անպառ...

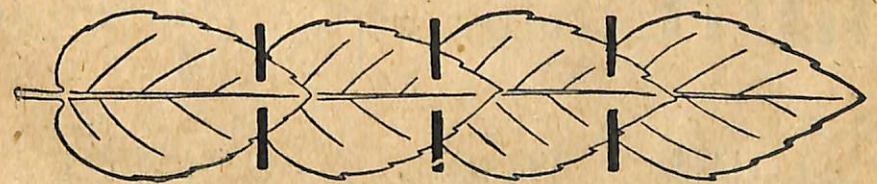

Մերեւ

Ելի, Ելի, շաւր արեւեւեր.
արեւ, սիրուն ե, սուն
եւ յետեւ ել.
Ղինիր պասկ:
-Յեւ ել ղինեւ՝ դու ել
ղինիր, արեւ, այսպէս:

Կերեւ

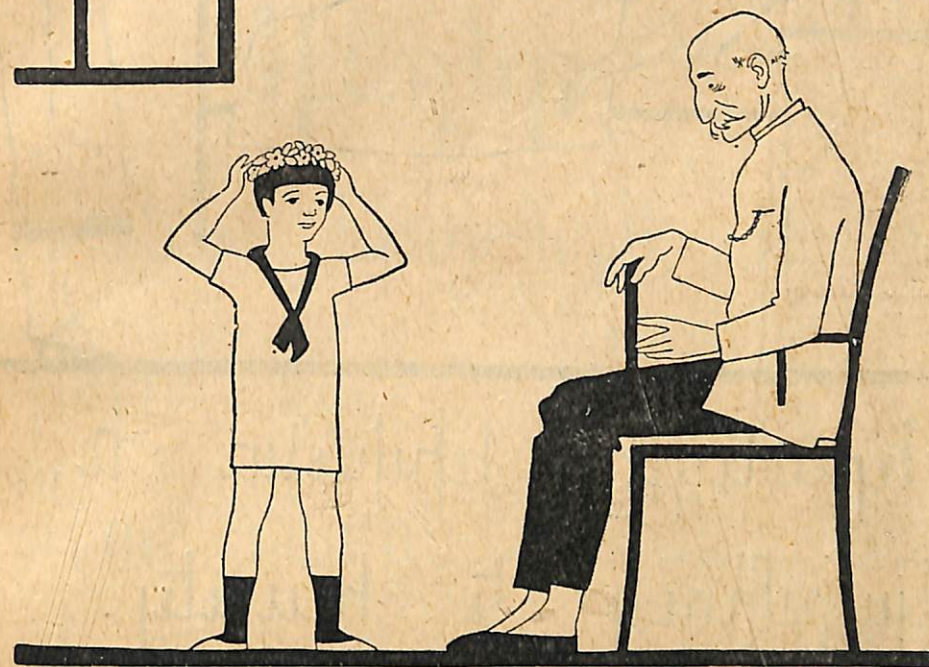
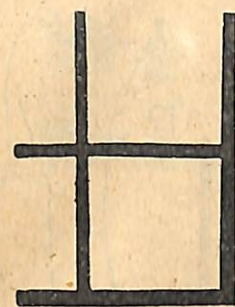

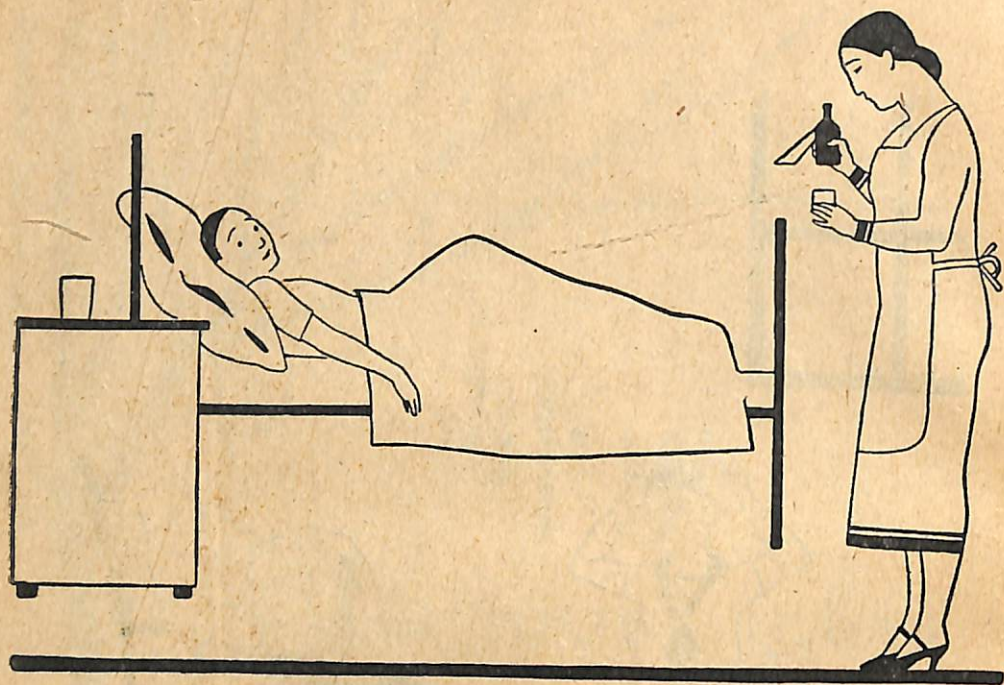
Ժիւր

Այսպէս, րեւ
 Ժիւր, Ժիւր.
 Ժիւր Ժառիկն
 Ժըլըլըլ...
 Ժիւ, Ժիւ, Ժիւ...

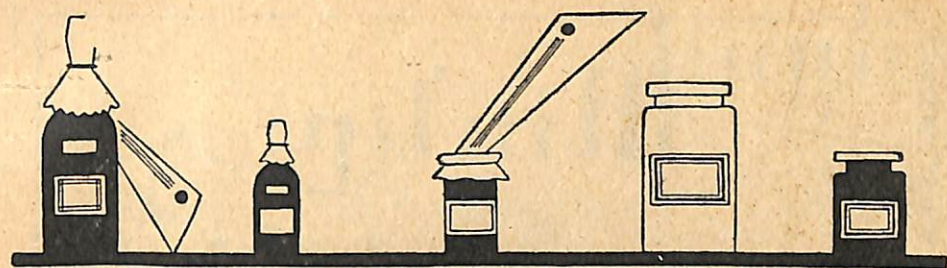
Ժառ րեւաւ, Այսպէս
 - Առաւ, րեւաւ, սիրուն ե:

Այսպիսի, այսպիսի,
 իմ պատկը
 րեւ, սիրուն ե:

Իրանյորը հիվանդ է,
 կարմրուկ է հանել.
 մայրը նայում է:
 մենակ է իրանյոր,
 ընկերներին կվարակի
 կարմրուկը վարակում է

Պեղեր

Ամեն հիվանդի իրեն
 դեղը կա:
 Պո ծաղիկ հանել էս
 ծաղիկի ծեծել քուր
 կվարակվես հմ:

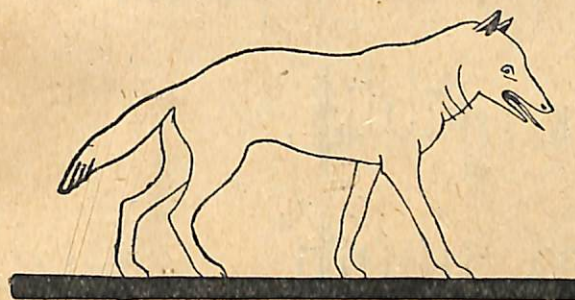
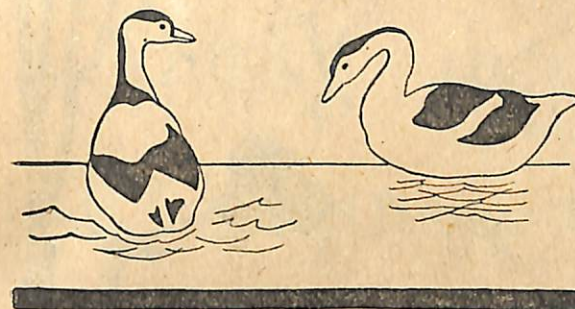
Ծաղիկի ծեծել քուր

Մուկ
լույս լինի

Պատարան
լույս լինի

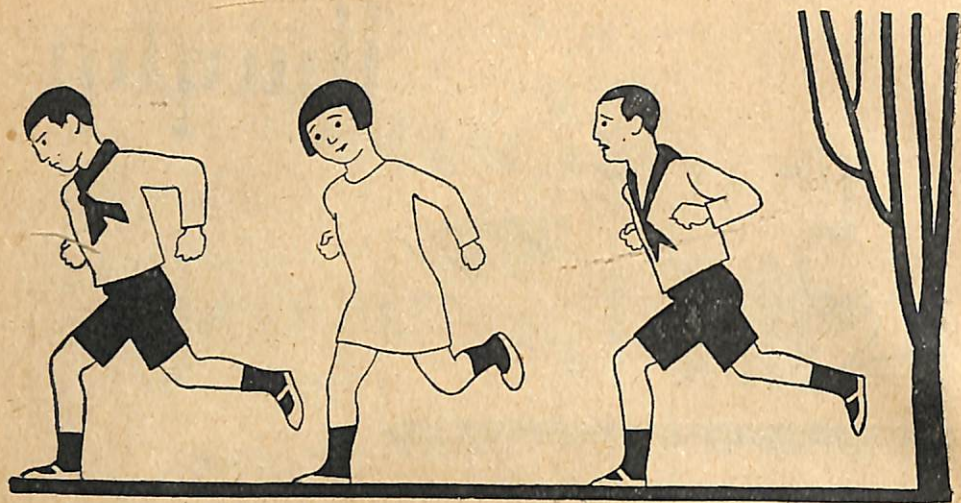
Կեղտն ու վարակը
ընկերներ են

Աագեր

Գայլ

Գորգենը – գայլ,
Մարգոն – մայր,
աագեր ել շար.
-Պե, սկսիր.

Աագեր, սագեր,
 Մուն յեկեք.
 գայլը սարի
 յերեսին է.
 Գագիկ, Ղուր, Ղուր,
 վայ, Գեվորգին
 գայլը տարավ:

փամբ յե փամբ
 խորեն արի փուն
 յեանկարով բառեր գրեմ

դու կարդա
 ստում ե Բաբկենը
 դե կարդա

իսկ զՕ սա
 շա փա
 հիմա յեյ դու կարդա
 արի ա
 արի նախ

Կախ

Էս կախը ցուական է
 բերել անտառից :
 Եւ միշտ էլ ոգնում է
 մայրիկին :
 Կողիկը ցուակի ֆուշրն է
 Եւ յել է աշխատում :
 Մունն ավում է,
 աման է լվանում :
 մայրիկը նրանց շատ է սիրում

Աղուն

Արի, աղուն,
 արի Լախաղուն,
 արի ու բեր
 լաւ բարիֆներ,
 Խաւած դեղներ,
 մեծ-մեծ փանջեր,
 Խնչոր ու Լուղ,
 միգեր անուղ:

Լուրդ №2

		
խնչոր	փանչ	սալոր
		
խաղող	դեղչ	նուռ

խնչոր	փանչ	սալոր
խաղող	դեղչ	նուռ

6 փնասկ միրգ

Մրտու՛

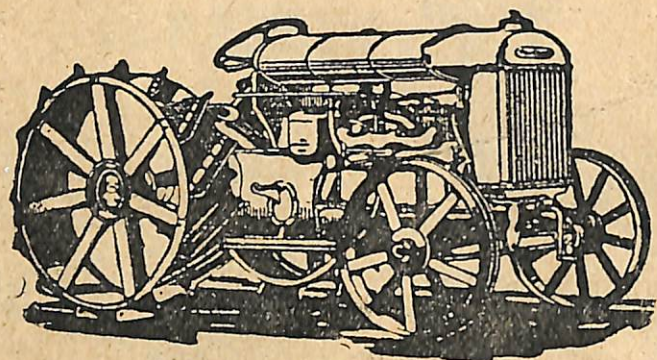
ամառ

աշնան

մարդիկ աշխատեցին,
հավաքեցին ցորեն,
գարի, բրինչ, բամբակ:
Մանրունեն սերմու ալյուր,
գործարանում բամբակ մափուր:

մենք ել եմք ոգնել
մեծերին.

Աշխան վարը

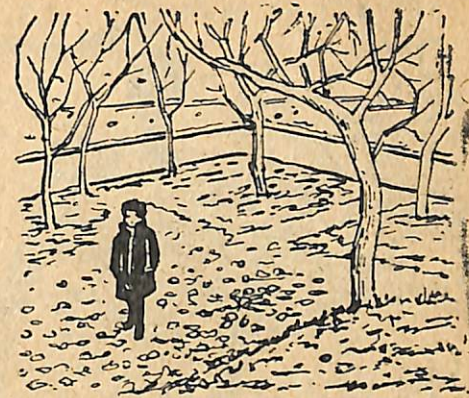
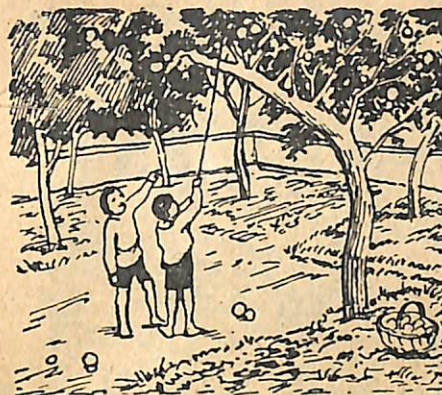

Ան էս փրակորր.
կոյնկտիվի հողը վաղուց
նա վարել է,
ցելն էլ, ցանփան էլ
կափարվել է,

Մենակ է

Աս մենակ է, դեռ վարում է
միտք է անում, ուշացել է:

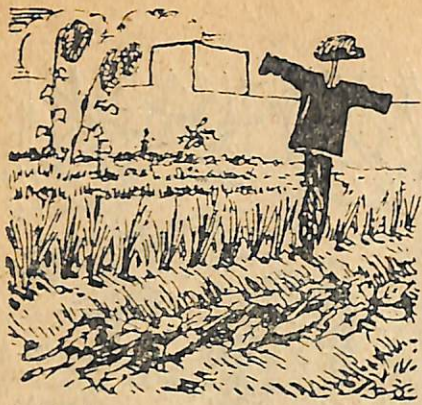
Աշխանը

հիմա

Աշխարել են պոկել փարել
փանչ ու ինչոր
նուռ ու սպոր
այգիներից էլ շարխաղող
խաղողից գինի յեն փամել,
չորացրել, չամիչ շինել
ունեն հիմա շար
չիր, չամիչ:
դարսամ պահամ
փանչ ու ինչոր

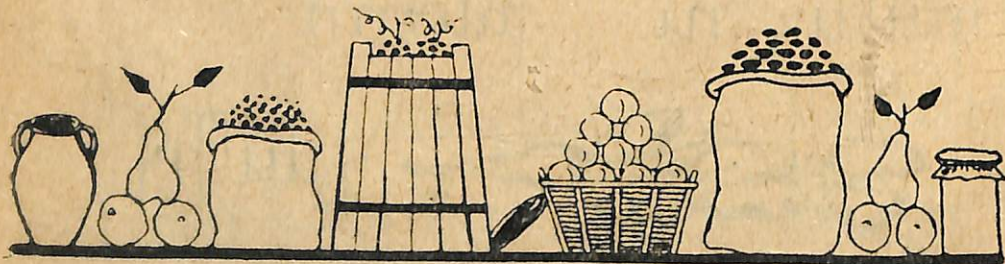

չամիչ

Աշնանը հիմա վուչինչ վա

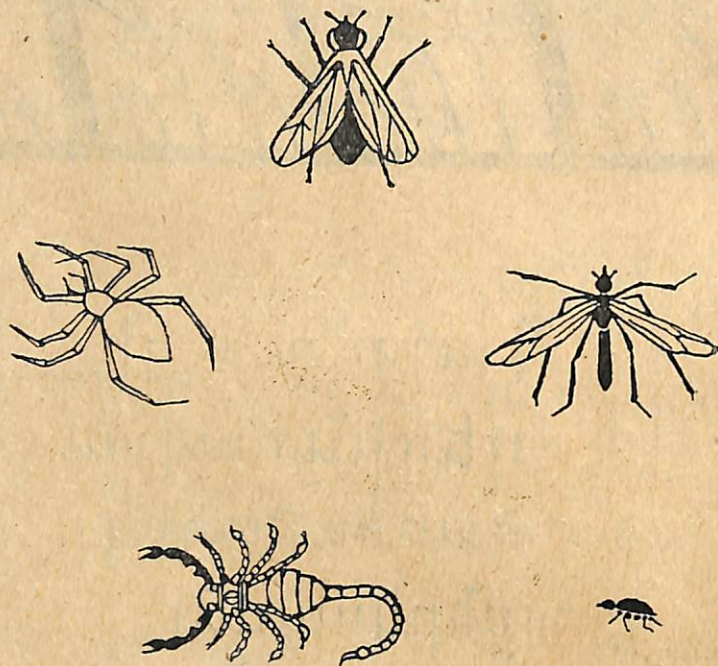
կանաչ վարունգը, թթու չենի դրել:
 Զբին չորացրել փոսրակով կախել:
 կաղամբը խաշել ենի, աղել ու դարսել
 ամանների մեջ, վոր թթվի ու փրենի:
 կարփոֆիլով հորը լիճն է:
 Ըստ աշխատեցինի լավ է շմեռը
 ֆաղցամ չենի մա:

Պաշտ ու ալգի
 դեղին հագան
 ծառ ու ծաղիկ
 մերկացան
 թուռնները
 չերամ չերամ
 մեր աշխարհից
 հեռացան

Զեյ մոտ հիմա աշուն է
 թե շմեռ, չյուն չեկել է

Ո՞ր են կորել չկան

Նկարեցե՛ք ու փակին
գրե՛ք
Մոծակ, լուսարդ, ծանծա,
կարի՛ծ

Ոգնում են Ձալո տատին

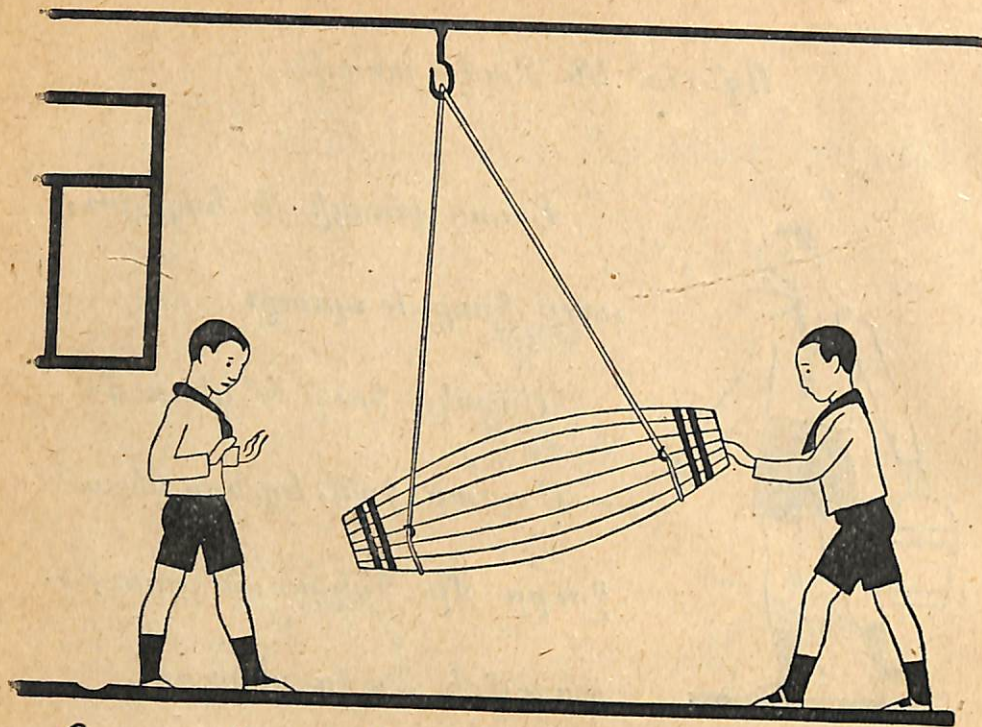
Տատը խնոցի յե հարելու,
տաք ջուր ե պետք:

Ցուակը ջուր ե բերում:
— Թամար ջան, եղնոր բերած
ջուրը մի ջոկ աման լցրու,—
ասում ե Ձալո տատը:

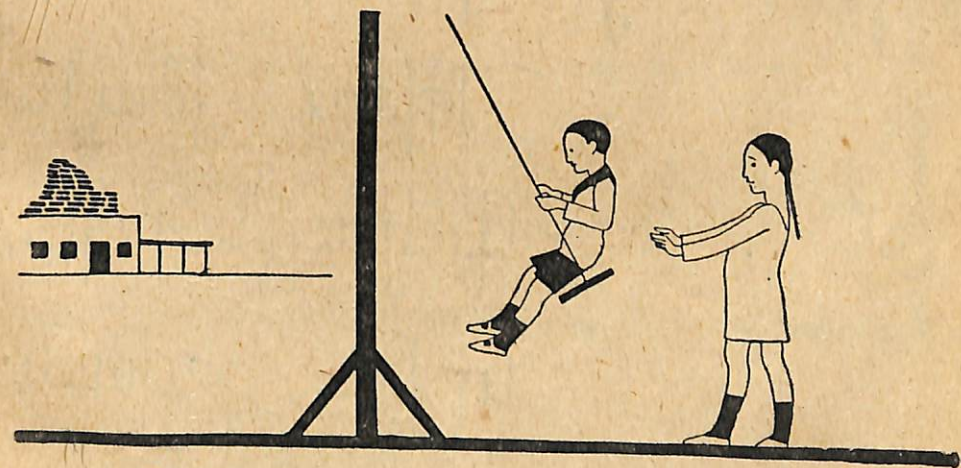
— Ցուակ ջան, ապրես, դե կրակ արա, ջուրը
տաքացրու:

Զարի, հարի, խնույի,
 Մեզի բարի, խնույի,
 ունկի բարակ, խնույի,
 Մեզի կարագ, խնույի:
 Մոլակն ու ծրանար
 հարում են ու յերգում:

Մոլակ, նստեմ ծոծի,
 հմ, Մոլակ զան,
 խնդրում եմ գոհարը:
 - Գոհար զան, կայ,
 Կարը խնույին վերցնի,
 յես կծոճեմ:
 ասում եմ ծառիկը:

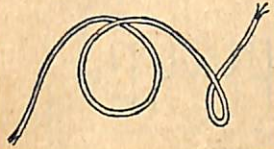
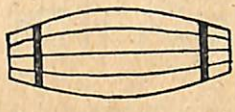
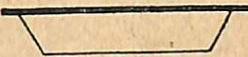
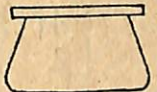
Ուխայ ծոծում եմ

Գոհար,
դու գիտես
թե կա՞յ ինչ
է, տար թանն է.
Թանը թթու
կլինի:

Թթու յէ թթու թան,
թթու թան,
Գոհարն ուրի,
էրթա գութան:
ձա՛, Գոհար:

Լուրդ №3

		
Թուկ	խնույի	փաշար
		
կուր	կճուճ	պղինձ

Թուկ	խնույի	փաշար
կուր	կճուճ	պղինձ

Յնկար Յբառ

Ֆետին լեկավ մեր բակը
 դի լու լու, դի լու լու,
 մեր բակը,

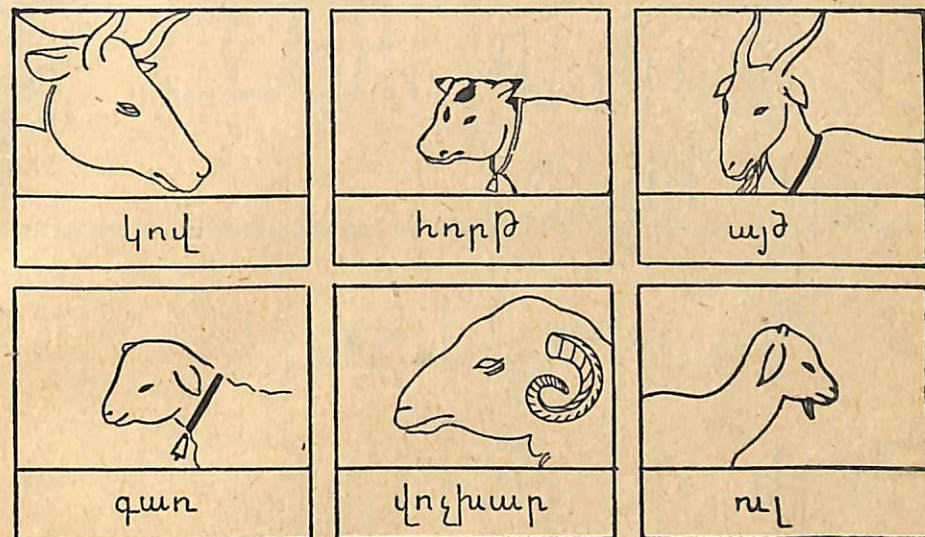
Լիճ կճուճը շալակը
 դի լու լու, դի լու լու,
 շալակը,

ուսի թուր կտրվեց,
 դի լու լու, դի լու լու,
 կտրվեց,

կճուճն ընկավ կոտրվեց,
 դի լու լու, դի լու լու,
 կոտրվեց:

Լուր N4

կով	հորթ	այծ
գառ	վոջխար	ուլ

Գրիր, կտրապիր ու ղա
 րիր նկարների վրա:

հինգ եմ ունեմ

ալիկներով,

ժի լի լի, լի լիլի,

կաթ կկթեմ

պղինձներով,

ժի լի լի, լի լիլի,

սեր կխաղեմ

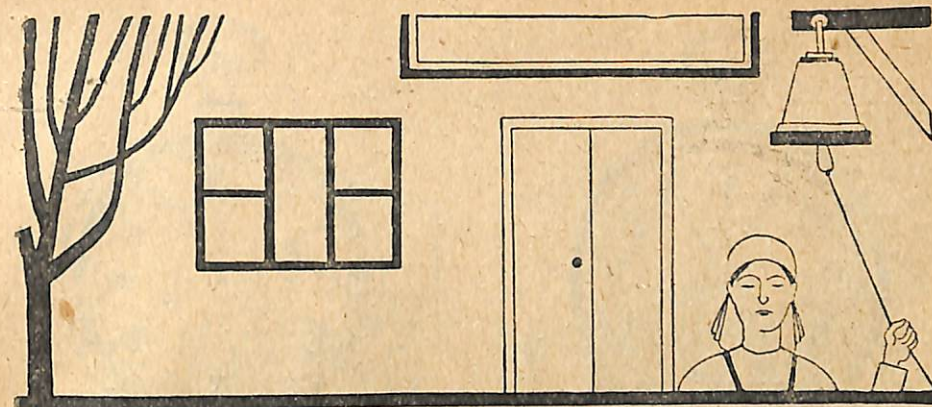
գավաթներով,

ժի լի լի, լի լիլի,

յուղ կհանեմ

վի փկով,

ժի լի լի, լի լիլի:

Զրնգ-զրնգ, զրնգ-զրնգ,

կանգն ե հնչում,

ինչ անուղ ե

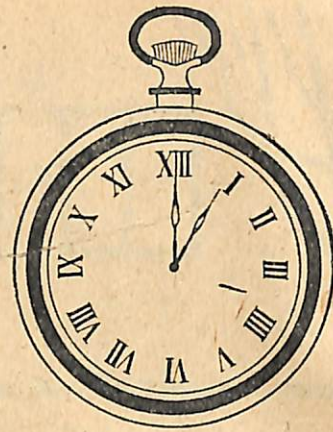
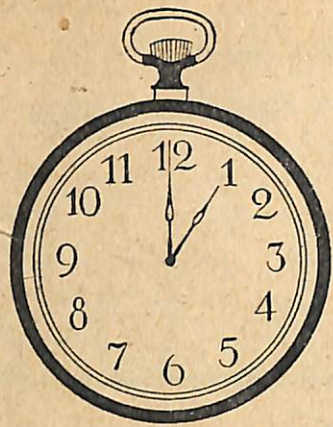
զրնգզրնգոյր.

զրնգ-զրնգ, զրնգ-զրնգ,

մեկ կանչում ե,

մեկ կանչում ե

մեր դպրոցը:

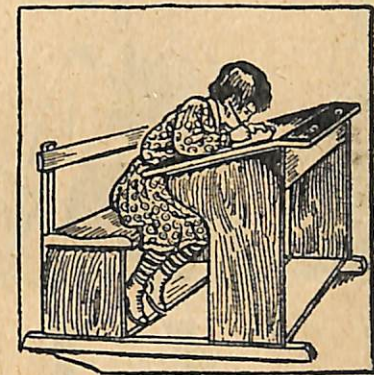
— Պապար, իտղուղ կուղանանք հա,
այսոր հոկտեմբերիկների ժողով
կա: Ասում ե խորենը:

— իայրիկ, հայրիկ մի փես ժամի
փանինն ե:

— Ժամի մենն ե, մենը: Ժողովը
ժամի յերեփինն ե, յերկու ժամ
ել դեռ ժամանակ կա:

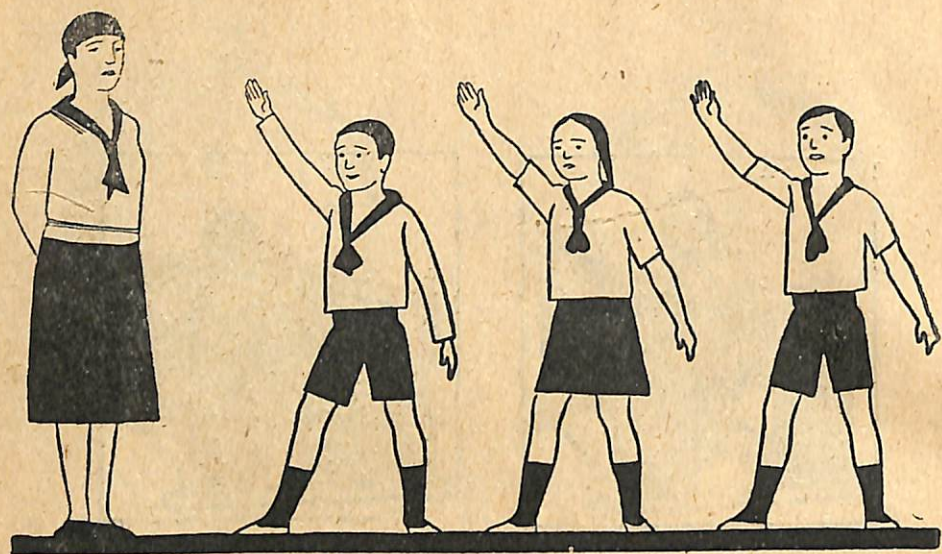

Հավ ե նստել.
դու սրա պես
նստիր ուղիղ ու
հանգիստ:
Գրիր մաքուր,
գեղեցիկ:

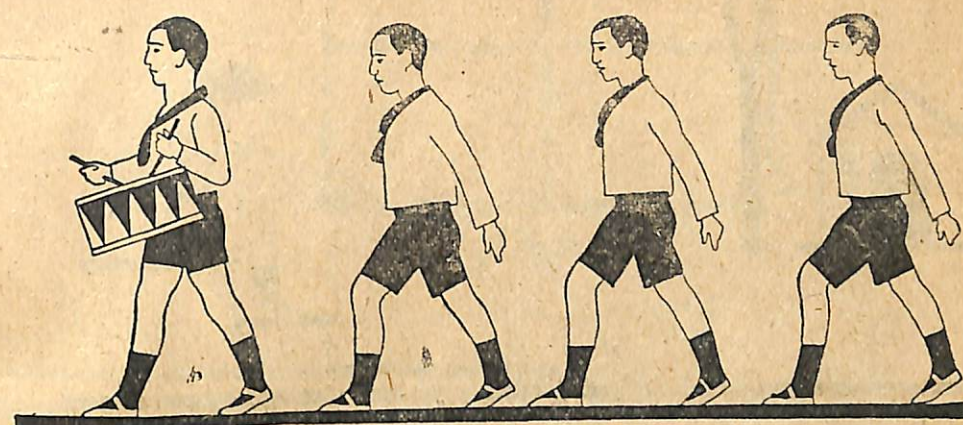

Վատ ե նստել.
թե այսպես
դու նստես,
մեջքդ, ուսերդ
կծուես,
աչքերդ ել կցավեն:

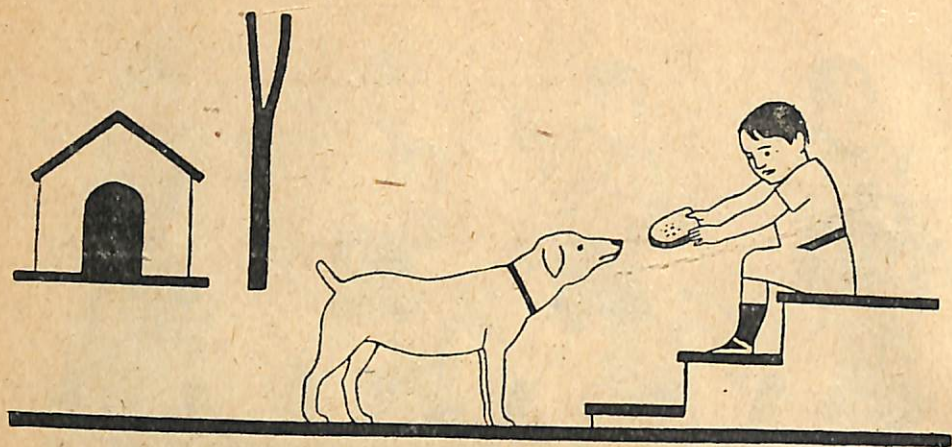
Յես, պետք ե նստեմ ուղիղ,
գրեմ մաքուր, գեղեցիկ:

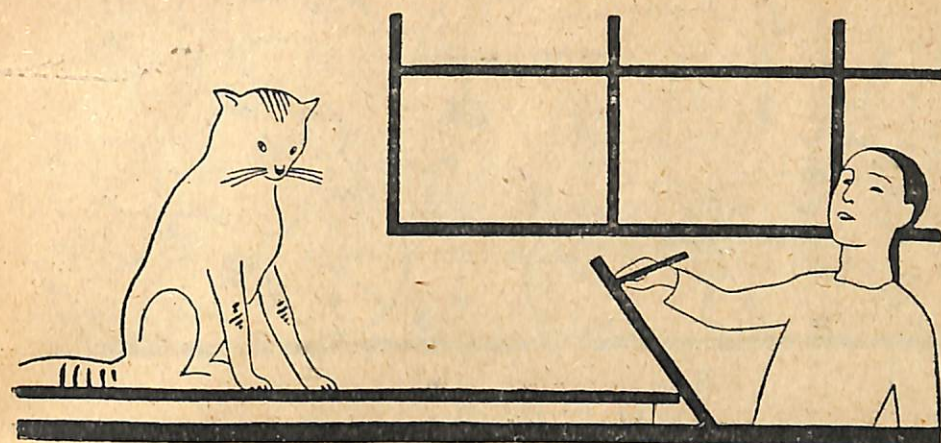
Մեկ, յերկու, յերեք չորս,
 մեկ, յերկու, յերեք չորս...
 Նայենք մի ֆիչ ել յերգենք
 «Նոր ծած ծաղկած,
 իմ հոկարենքերիկ,
 մեր լավ որերի
 դու կարմիր ծաղիկ...»

Զնիս ազ շնիս,
 շնիս ազ շնիս,
 ձիմա ել յերգում են.
 «Մենք զավակներն ենք
 ազապ լեռների,
 պայֆարի ծնունդ
 ընկեր լենինի...»

Ժողուղը ղար ե սիրում Զամ-
 բարին, ինչ վոր ուրում ե
 նրան ել ե բաժին պահում:
 Զամբարը աներես չե, նա կանգ-
 նում ե հեռու, նայում ե ծե-
 ղուղի աչքերին ու պոչը ղար-
 ժում: – Զամբար, արի, կեր բա-
 ժինդ: Կանչում ե Ժողուղը:

– փխտ, սուս նայիր,
 քեզ նկարում եմ:
 Սում ե Արփիկը.
 Նկարել ե փախկին ու
 փակին գրել:
 «փախկ, փախկ չալ պոչիկ,
 վանա ճուրիկ, խուճուճիկ:»
 փխտն սուս ու փուս նայում ե:

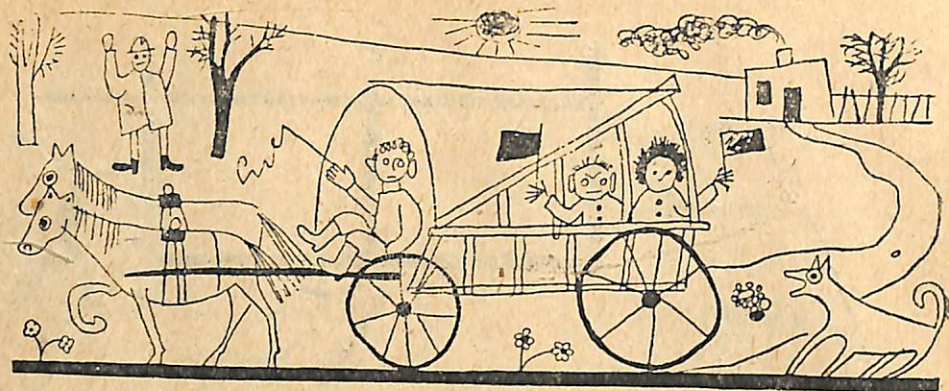
Ֆուրգոն

Ֆուլիկն և նկարել իրեն
ալբոմում: Ոֆիկն ու Աոֆիկը
Ֆուրգոնի միգին, Ուաֆիկն
ել ֆղողը: Բա Զուչիկին մի
տեսնե՞ք, ինչպես և հաչում:

-Ժա՛ֆ, հա՛ֆ, հա՛ֆ

-Արի՛իկ, ֆո փի՛սիկն և
լավը, թե ի՞մ Ֆուրգոնը, -
հարցնում և ֆուլիկը:

ՆՆՆՆ,	Քք,	Գգ,	Պպ,
Եե,	Զզ,	Րր,	Թթ,
Ժժ,	Իի,	ԼԼ,	Խխ,
ՃՃ,	Կկ,	Հհ,	Ձզ,
Պպ,	Տտ,	Մմ,	Շշ,
Նն,	Ըը,	Ռռ,	Զզ,
Սս,	Գգ,	Ռռ,	Աա,
Վվ,	Սս,	Քք,	Սս,
փփ,	Քք,	Շշ,	և,
	Տտ,	Ոո,	
աա	բբ	գգ	դդ

Ֆուրգոն

Ֆուրկն և նկարել իրեն
ալբոմում: Ոճիկն ու Առճիկը
Ֆուրգոնի միգին, Ուսճիկն
ել գողողը: Բա Չուչիկին մի
տեսնե՛ք, ինչպես և հաչում:

-Ժա՛ֆ, հա՛ֆ, հա՛ֆ

-Արսի՛կ, չո փհսիկն և
լավը, թե իմ Ֆուրգոնը, -
հարցնում և ֆուրկը:

ՆՆա,	Բբ,	Գգ,	Պպ,
Եե,	Զզ,	Րր,	Թթ,
Ժժ,	Իի,	ԼԼ,	Խխ,
ՃՃ,	Կկ,	Հհ,	Ձզ,
Պո,	Տտ,	ՎՎ,	ՇՇ,
Նն,	Ըը,	Ոո,	Զզ,
Աա,	Գգ,	Ոո,	Աա,
Վվ,	Սս,	Րր,	Սս,
փփ,	Բբ,	Յյ,	և,
	Տտ,	Յյ,	
	Տտ,	Ոո,	
աա	բբ	գգ	դդ

Կարգեր

I
II
III
IV
V
VI

	1	2	3	4	5	6
I	ա	բ	գ	դ	ե	զ
II	ը	թ	ժ	ի	լ	խ
III	ծ	կ	հ	ձ	ղ	ճ
IV	մ	յ	ն	շ	ո	չ
V	պ	ղ	ռ	ս	վ	տ
VI	բ	ց	փ	ք	ֆ	ու

Շարքեր

1
2
3
4
5
6

Յես մտքումս մի բառ եմ պահել: Յես ձեզ կասեմ կարգեր, շարքեր, դուք մտքինս կիմանաք:

Ապա, գրիր IV կարգի 1 շարքի տառը, դրան միացրու V կարգի 6 շարքի տառը, հիմա յեղ III — 2-ը: Գրեցիր, դե կարդա:

— Մո՛ռկ:

• — Իմ մտքինս ել մուկն եր:

— Հիմա մեկին դուրս ուղարկենք, մենք մտքներումս բառ պահենք, ներս գա գտնի:

Յ Յ տ Կ ք փ հ ի ձ չ մ Մ

Ա Ա լ ց ց Մ մ Հ ծ Կ Կ

ու ու

Սուր կացինով ծառին տալիս,
կտրում են ու դարսում սայլին:

Ձմեռը շատ փայտ կուճենան,
ու ել ցրտից չեն վախենալ:

Ա Ս Զ Ի

ծ ծ ո ո յ յ Զ Զ Խ Խ Շ Շ

Կ Ո Ւ Տ Ի Կ Ը

Խեղճ Կուտիկը հիվանդ է:

Կայոսն ու Ռաֆիկը միշտ կեր են տալիս նրան:

— Գիտես, Ռաֆիկ, ասում ե Կայոսը, Կուտիկի բունը պետք է սարքել, ձմեռ կը գա, մեղք է Կուտիկը:

— Հա, Կայոսիկ, հայրիկը մեր տունն է ամրացնում, ապակիները գցել տվեց, մենք ել Կուտիկի բունը պնդացնենք:

Աշխատում են աշխատում Ռաֆիկն ու Կայոսը, Կուտիկի բունը ծածկում, ծեփում. ել չի մըսի Կուտիկը:

Խի Ղղ Ճե ՌՂ ՖՖ

ԳԳ ՇՂ ԲԲ

Մայրիկը տեսավ Ռաֆիկի ու Կայոսի աշխատանքը, ուրախացավ:

— Կարգին վարպետ եք յեղել, դե հավաքունն ել ամրացրեք, վոր հավերը չմըսեն, ձեզ համար ձուածեն:

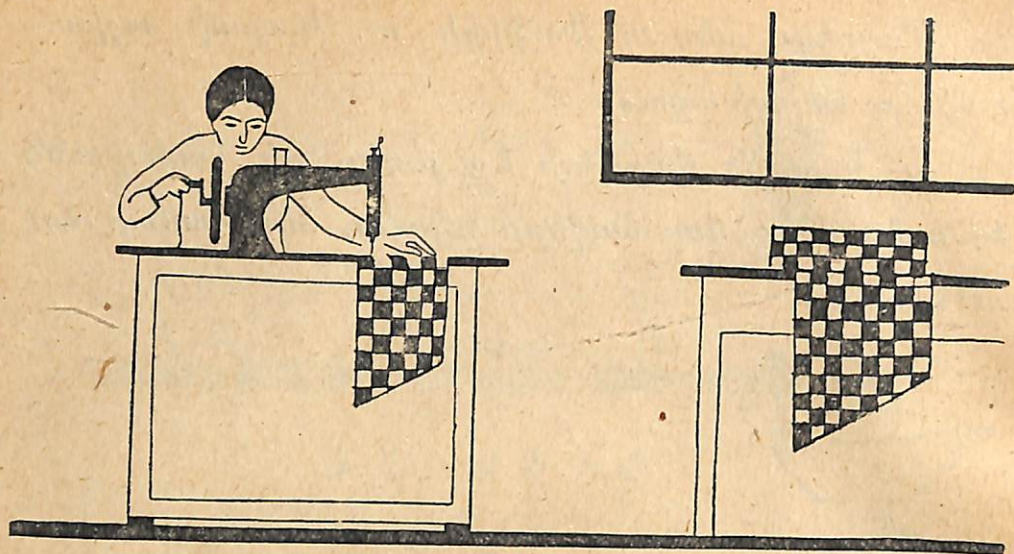
Կազմեցեք լոտո. լոտոյի բառերը՝ հավ, բադ, կաչաղակ, ագռավ, բու:

Ո՞ւմ համար են բուն շինում մարդիկ:

ՎՎ ԴԴ ԳԳ

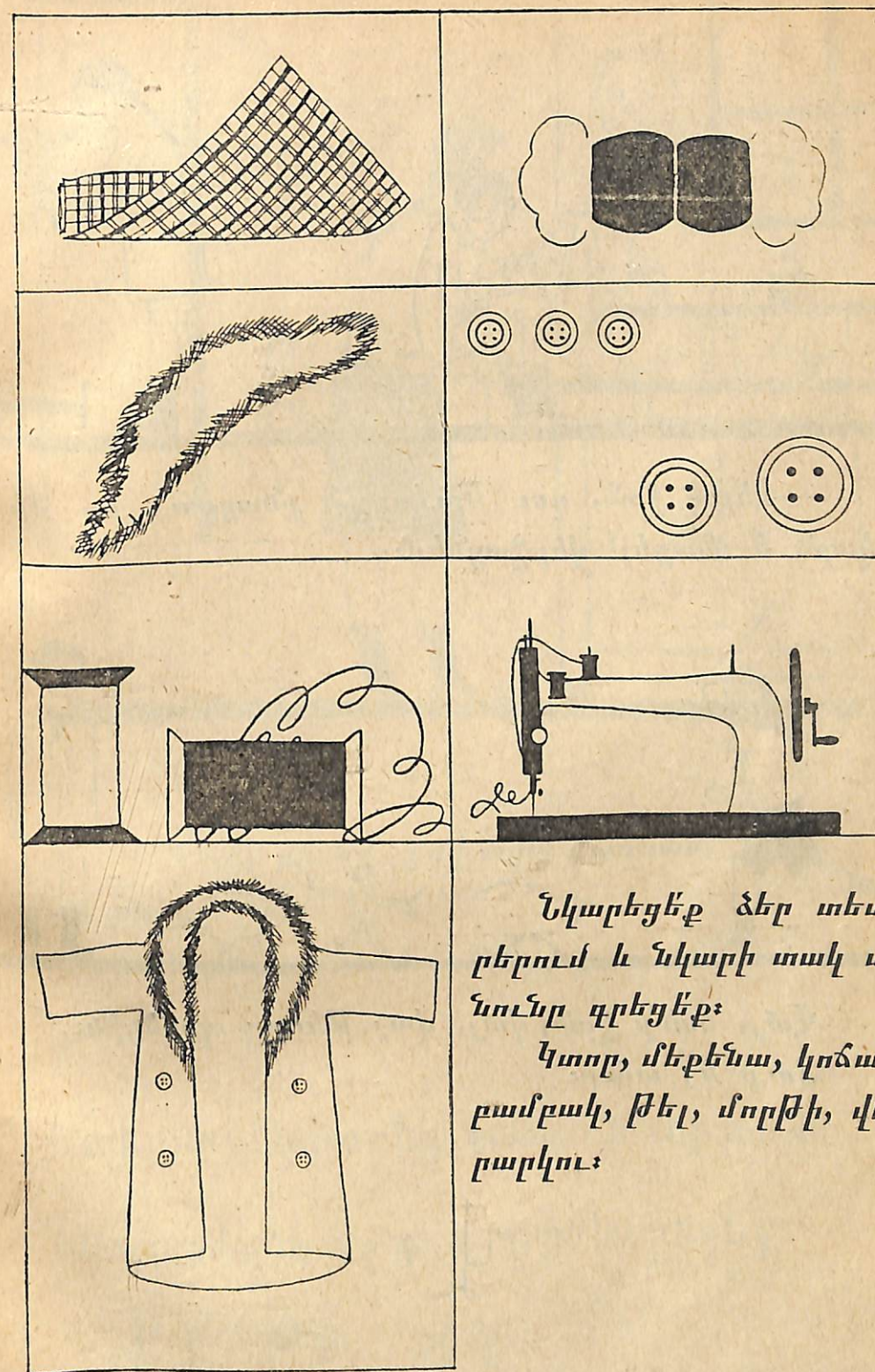

Մայրիկը կոոպերատիվից յոթը մետր հաստ կտոր
է առել, չորս հատ վերարկու պետք է կարի:

Շուշիկի, Պայծառի, Լուսիկի ու Լենայի համար:
Տաք վերարկուներ են լինելու, գրպաններով,
բամբակով:

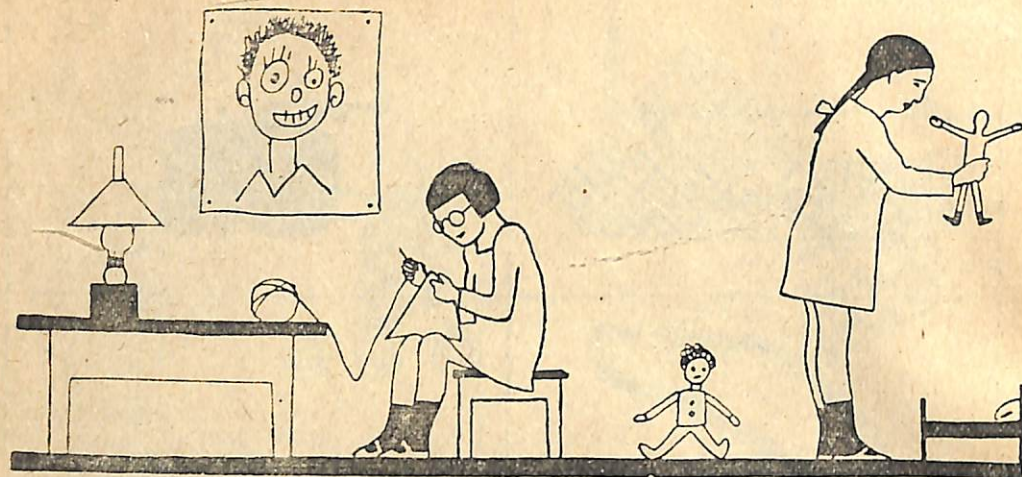
Շուշիկն ու Լուսիկը թաշկինակներ են կտրտում:
Պայծառը կարում է:

Լ շ Մ Դ

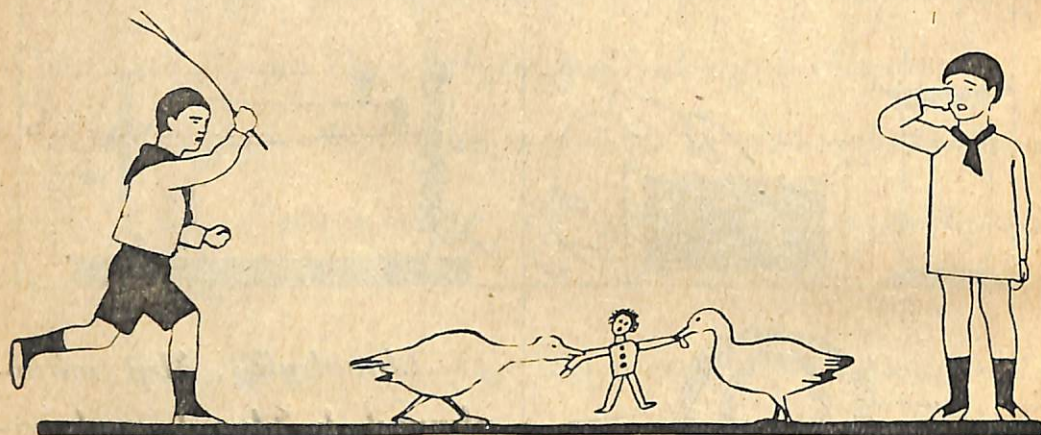

Նկարեցեք ձեր տետ-
րերում և նկարի տակ ա-
նունը գրեցեք:

Կտոր, մեքենա, կոճակ,
բամբակ, թել, մորթի, վե-
րարկու:

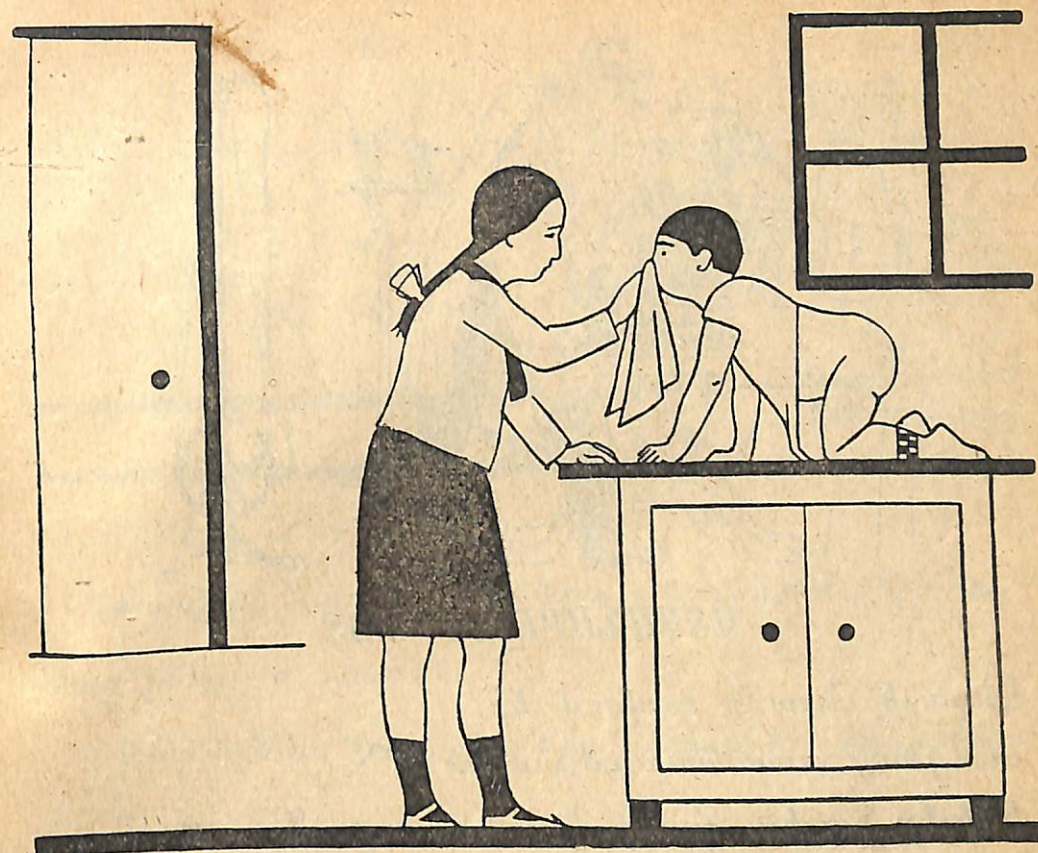

— Լեւիկ ջան, դու Կուկուշին քնացրու, ես մի կարն ե մնացել՝ վերջացնեմ:

Վայ, նանի ջան, վայ, վայ, թեերը պոկեցին:
Տո՛ւր Է, տո՛ւր:

Վ Կ

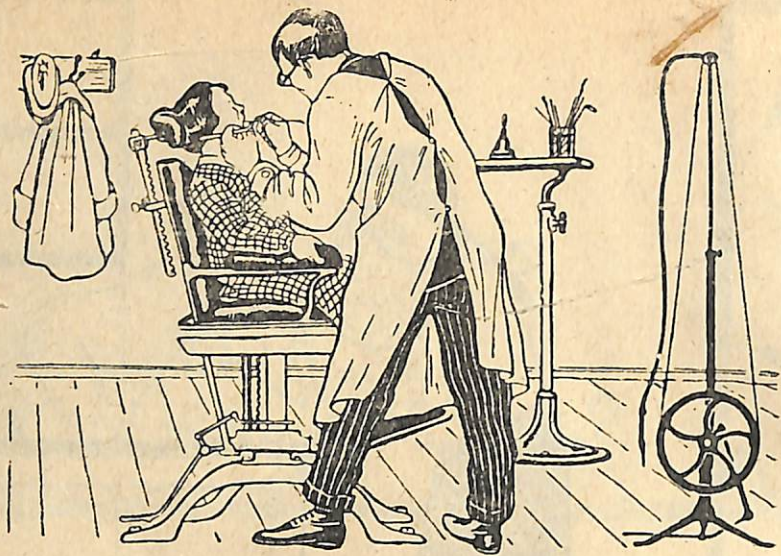
— Քիթդ սրբեմ, լավ տղա դառնաս,
հա՛, բուլիկ ջան:

— Հա, հա, ասում ե Սուրիկը:

Ապիրակ՝ կրորից ֆառակուսի թաղկինակ.

ներկրեցե՛ք Երրա կողմը կարեցե՛ք:

Ք Ժ Թ Բ Զ Գ

ԱՏԱՄՆԱԲՈՒԺԻ ՄՈՏ

Սեղայի ատամը ցավում էր:

Նա գնաց ատամնաբուժի մոտ:

Բժիշկը նայեց, ասաց.

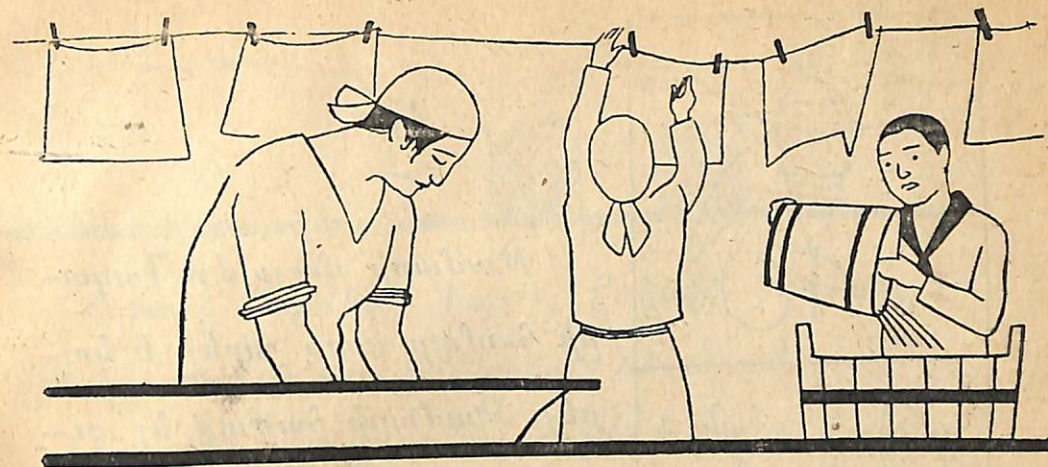
— Լավ է, վոր շուտ ես յեկել, ատամդ կմաքրեմ,
կլավացնեմ:

Սեղան վոր ուշ դիմեր բժշկին—կզբկվեր ատա-
մից:

Բժիշկը կհաներ փտած ատամը:

ՅԵՐԲ ԱՏԱՄԴ ՑԱՎԻ, ԴԻՄԻՐ ԲԺՇԿԻՆ

ԱՏԱՄՆԵՐԴ ԼՎԱ ԱՏԱՄԻ ՓՈՇՈՎ

Թամարը հայր չունի, նրա մայրիկը ուրիշի հա-
մար լվացք է անում:

Թամարն ու Ղազարը միշտ ոգնում են մայրիկին:

Ղազարը ջուր է բերում, կրակի տակն անում:

Թամարը լվացած շորերը փռում է, չորացնում,
հարթուկում:

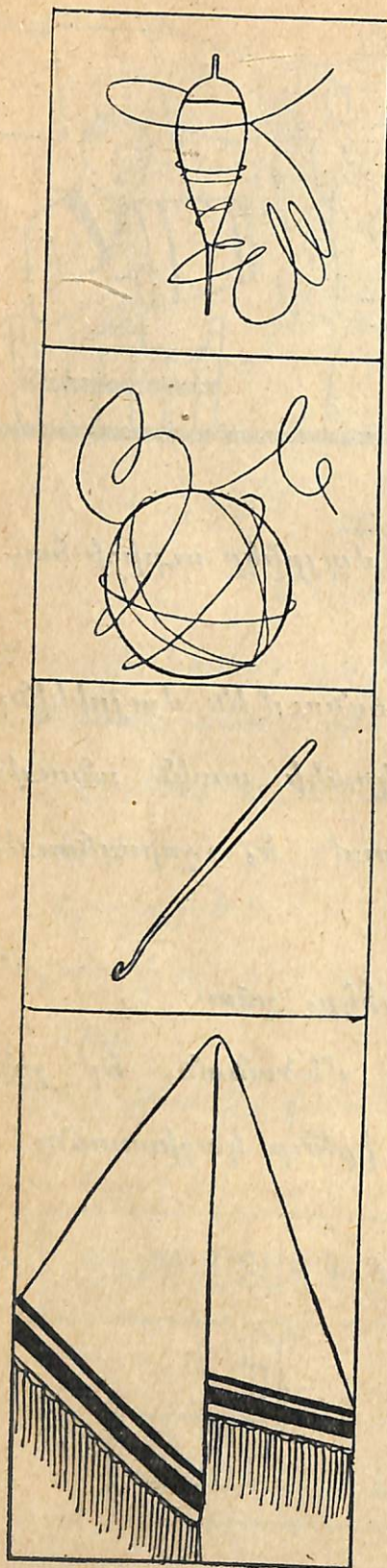
Շատ է չարչարվում մայրիկը, շատ:

Թամարն ու Ղազարը վոր մեծանան, ել չեն
թողնի մայրիկին լվացք անի, իրենք կաշխատեն:

Զ Զ

Ղ Զ

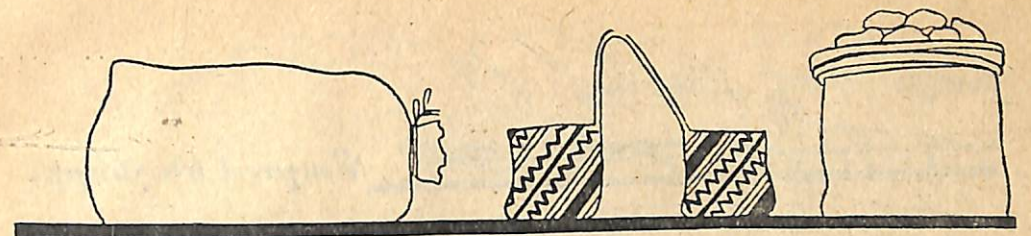
Թ Թ

Թամարի մայրիկը Ղազարի համար տաք շորեր է կարել: Թամարի համար էլ ուզում էր վերարկու առնել, թանգ էր, փող չկար: Մայրիկը մի քանի գրվանքա բուրդ առավ, լվաց, գզեց, Զարուհի մորաքրոջը խնդրեց, վոր մանի: Մորաքույրը մի մեծ կծիկ թել մանեց ու Թամարի համար փափլիկ շալ գործեց:

Թամարը շալով կփաթաթվի, կգնա դպրոց:

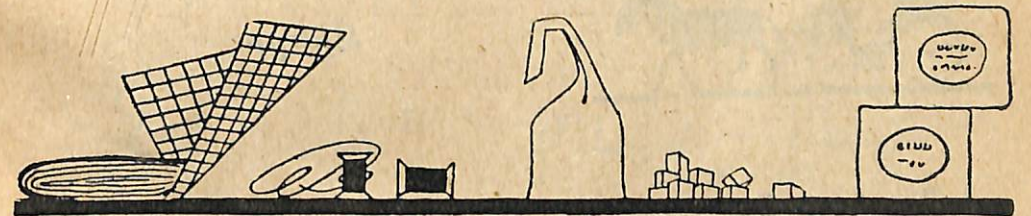
Ախ թե մի գույգ էլ լավ կոշիկ կունենանք:

Ցուլակը, փորժիկը, Զալալը, Ընձակը, Ֆլորան, Ծովինարը նստած սայլին՝ քաղաք են գնում:

Հայրիկը ալյուր ու կարտոֆիլ է տանում քաղաք, վոր ծախի, յերեխաներին կոշիկ առնի:

Կոոպերատիվում լիքն են: Ամենից շատ գյուղացիներ են: Ծախել են յուղ, պանիր, ցորեն, գարի, կարտոֆիլ, հիմա յել առնում են կտոր, թել, շաքար, սապոն, նավթ, ում ինչ պետք է:

Մ Յ Ժ Ժ Զ Ձ Ղ Ը Ֆ Յ Ժ Օ

Քաշում են շները,

Յեղջերուները:

Քաշում են յեղները:

Սահնակը,

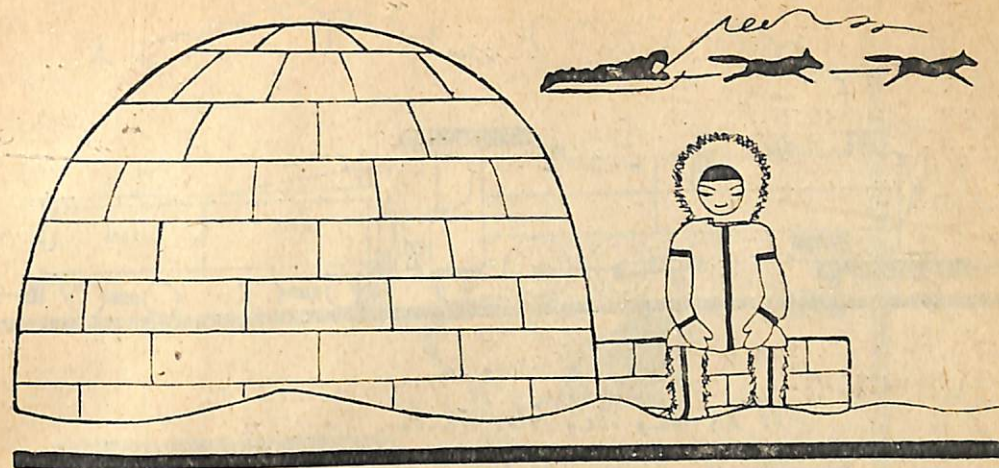
Չիերը:

Ավտոմոբիլ:

Հեծանիվ:

ԿՈՒՏԻԿՈՒ, ԵՍԿԻՄՈՍ ՏՂԱՆ

— Յես եսկիմոս եմ, իմ անունը՝ Կուտիկո:
Մեզ մոտ ցնւրտ, ցնւրտ... Չորս կողմերս սպի-
տակ, ձյուն ու սառույց:

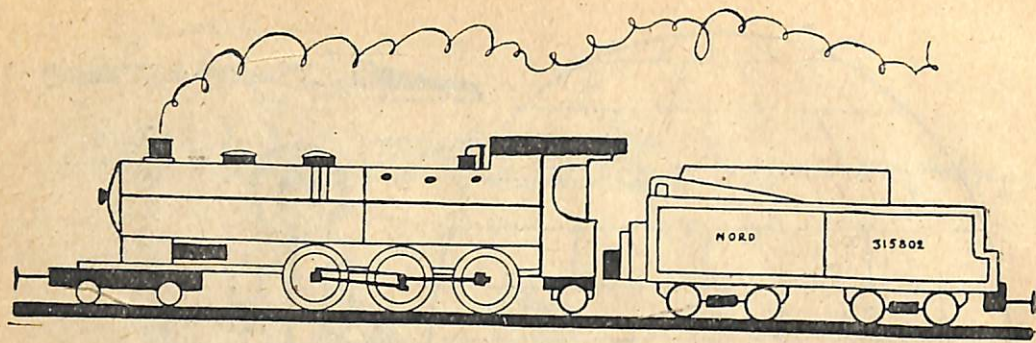
Ես ել մեր տունն ե, սառույցից ենք շինել:
Մենք շներ ենք լծում, բաս:

Չ ջ Ե Ե յու յու յա յա

Թե կարող եք, դուք ել շինեցեք ձյունե տնակ:
Տեսեք տնակի մեջն ե տաք, թե՞ դուրսը:

Վերցրեք Չ շիշ տաք ջուր, մեկը թողեք բաց
ողուժ, մյուսը դրեք արկղի մեջ ու խոր թաղեցեք
ձյունի տակ:

Տեսեք վճիռ շիշ ջուրը շուտ կսառի:

Ո՛ւ, ո՛ւ, ո՛ւ, հեռո՛ւ...

Ծանր է, ծանր է, ծանր է,

Ծարավ եմ, ծարավ եմ,

Ղո՛ւր, Ղո՛ւր:

Հասանք, հասանք, հասանք,
բերո՛ւմ եմ, բերո՛ւմ եմ, բերո՛ւմ եմ,

Կտոր, շաքար, գրիչ, թանաք,
թո՛ղթ ու մատիտ,

շատ բան, շատ բան:

Ի՛ջեք, ի՛ջեք, յեկե՛ք, տարե՛ք

ո՛ւ, ո՛ւ, ո՛ւ...

Յեկե՛ք տանեմ, բերե՛ք տանեմ,

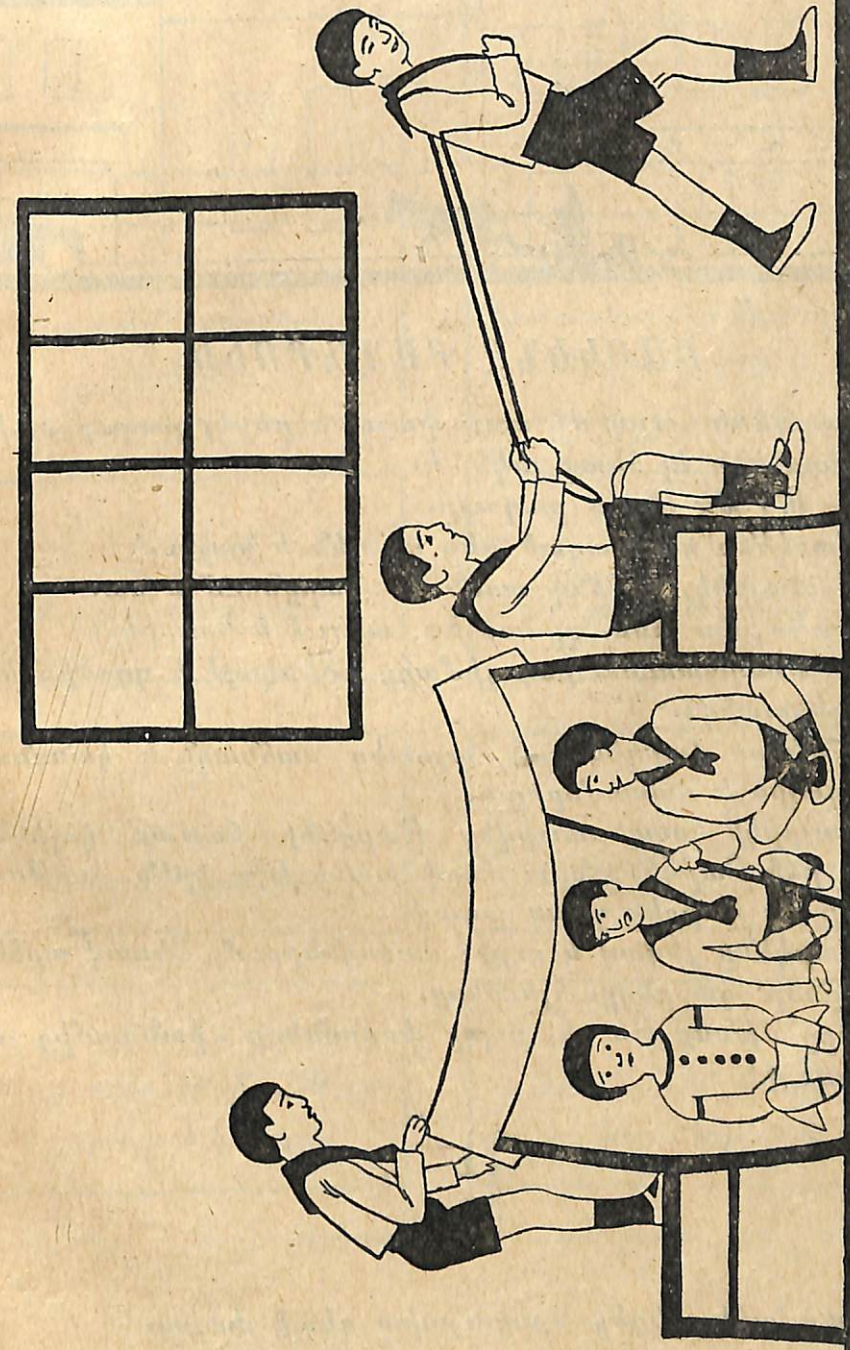
ծանր է, ծանր է, ծանր է,

տանու՛մ եմ, տանու՛մ եմ, տանու՛մ եմ,

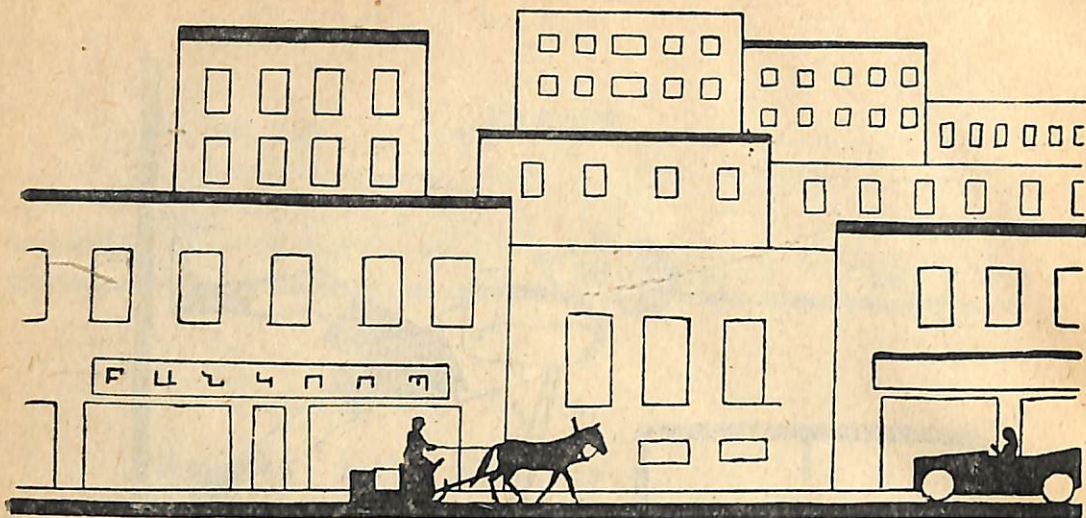
բրինձ, բամբակ, գինի, պանիր,

ծարավ եմ, Ղո՛ւր, Ղո՛ւր:

ի :

Հեռո՛ւ ճամպա յեն գնում:

ԲԱՆԿԵՆԸ ՔԱՂԱՔՈՒՄ

Բաբկենի հայրը մի սայլ փայտ ե բերել քաղաք ծախելու: Բաբկենն ել հետը յեկել ե:

— Այ թե ինչ ե քաղաքը:

Բաբկենը զարմացած դես ու դեն ե նայում:

— Հայրիկ, ես ի՞նչ տուն ե,—հարցնում ե նա:

— «Կարդա տես, գրված ե», ասում ե հայրիկը:

— «Դեղատուն», իսկ դիմացը «Յերկաթ և գործիքներ», «Կոոպերատիվ»:

Ի՞նչքան մարդիկ կան, այստեղ սահնակն ե կանգնած, ահա գալիս ե ավտոմոբիլը:

Հայրիկը կոոպերատիվից Բաբկենի համար կոշիկներ գնեց, իսկ Բաբկենը նրա մոտի խանութից իրեն հորթուկի համար մի փոքրիկ զանգ առավ:

Բաբկենը յեղավ և ուրիշ փողոցներում: Տեսավ արհեստանոցներ՝ դարբնոց, հյուսնոց:

Քիչ միջոց թե չե, բոլոր փողոցները միանգամից լուսավորվեցին:

բ Բ

Կազմակերպեցեք երսկուրսիա դեպի փողոց:

ԽԱՂ ՏՈՄՍԵՐՈՎ

I

Դուռը բաց.

VI

Ծածկիը դուռը.

II

2 անգամ ծուղրուղու
կանչիր.

VII

Գրատախտակի վրա գրիր
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

III

4 քայլ առաջ գնա.

XIII

7 քայլ յետ գնա.

IV

Սուրենի գրիչն առ,
տո՛ւր Արամին.

IX

6 անգամ ծափ տուր.

V

Բաց արա գրքիդ 10-րդ
յերեսը և կարդա.

X

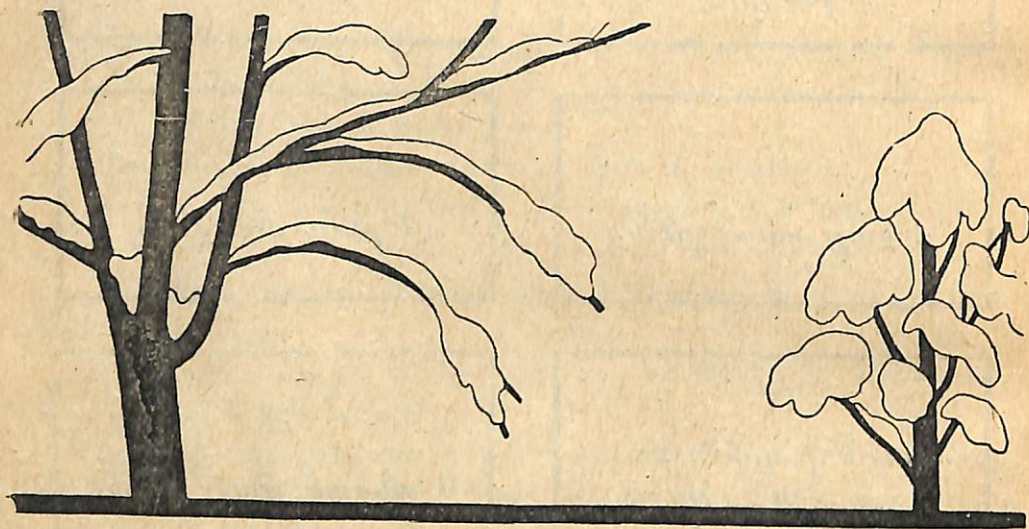
Գնա դուրս ու ելի
ներս արի.

Դուք ել կազմեցեք նման խաղ:

Ճանապարհ բացեր,
Ձմեռ պսպիրն գալիս է:

Արի, արի, Ձմեռ պապի,
սպիտակ հագի, սպիտակ կապի,
սարում, ձորում սուլիլը, յերգիլը,
հեքիաթ պատմիլը հետաքրքիր:

Դաշտ ու անտառ, գետ ու գետակ
այս ամենը առ թեկդ տակ,
զցիլը կամուրջ, փռիլը կարպետ,
այ անունագ, անձեռ վարպետ:

Ն ա Տ ռ

Ի՞նչպես եյին դաշտն ու անտառը, գետն ու գետակը,
աշնանը, ամառը...

Կրկնեցեք «Աշուն» փոսանավորը:

Ե Ք Ս Կ Ո Ի Ր Ս Ի Ա Ա Ն Տ Ա Ռ

Այսոր մենք մեր ուսուցչուհու հետ անտառ
գնացինք: Արամը վերցրել էր մետրը, Ժորժիկը մի
բահ: Մոտեցանք անտառին, սպիտակ ձյան վրա գա-
նազան հետքեր եյին յերևում: Ձյան մեջ խրվելով
մտանք անտառը:

— Դե, նստենք, պսակներ շինենք,— ձայն տվեց
Սուրիկը. բոլորը ծիծաղեցին: Ո՛ւր են նախշուն, դե-
ղին ու կանաչ են տերևները: Ժորժիկը բահով ձյունը
յետ տվեց ու տակից հանեց մի քիչ կանաչ խոտ,
մի քանի տերև սևացած, փտած:

— Պայծառ, ծի՛տը, են սիրուն ծիտը...

Պայծառը դես է նայում դես, են թռչուններից
հիմա չի տեսնում: Ծառերը մերկ, միայն յեղևին
է կանաչով զուգված:

— Ո՛ւ, ո՛ւ,— սկսեց Գևորգը հանկարծ, այ գայլը
կգա,— ու գայլի վռնոց, արջի մրթմրթոց խառնեցին
իրար: — Դե, ձյունն ել չափենք ու յետ գնանք տուն:

ԾՏԵՐԻ ՍԵՂԱՆԸ

Տեսեր ինչպես են վրա պրծել
ծիտիկները, կտցում են հացի
փշրանքները:

Բա դուք ել չեք ուզում այդ-
պիսի սեղան շինել ծտերի համար:

Ցուրտ է: Խեղճերը սոված
դես են թռչում դեն, վոչինչ չեն
ճարում:

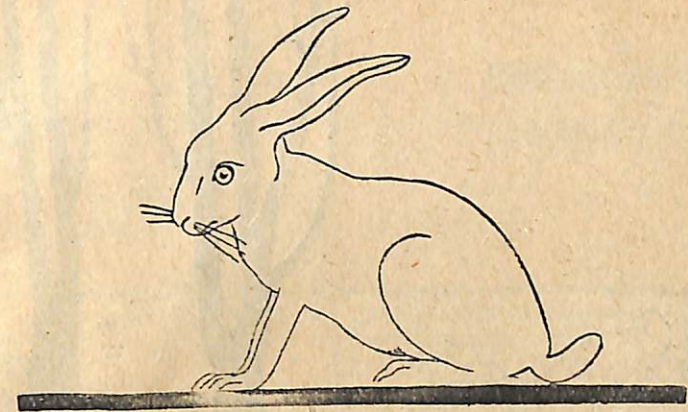
Ամեն տեղ ձյուն ու սառույց:

Սեղան շինելը դժվար չե, լավ

նայեցեք, դուք ել կշինեք:

Տալիս ենք հացի փշրանքներ, մեր նախաճաշի մնա-
ցորդները, ով ինչ կարող է:

Շինեցեք, շինեցեք, ամառը նրանք լավության տակից
դուրս կգան. մեր այգիների, բանջարանոցների վորդերին
ու մնասատու միջատներին կուտեն կոչնչացնեն:

— Ի՞նչ եմ բերել, թե իմանաք, ի՞նչ եմ բերել... Ուրախ-
ուրախ դասարան մտավ Լենիկը փեշի միջին մի բան պահած:

Բոլորս մոտեցանք, փեշը յետ բացինք, տեսանք՝ ի՞նչ...
Մի նապաստակ, ձյունի նման սպիտակ, կծկված դողում է:
Ինչ լավն է, տեսնեմ, տեսնեմ...

— Ականջները, մի տեսեք ինչ յերկար են...

— Բա աչքերը, կյ՛ո՛ր, կարմիր...

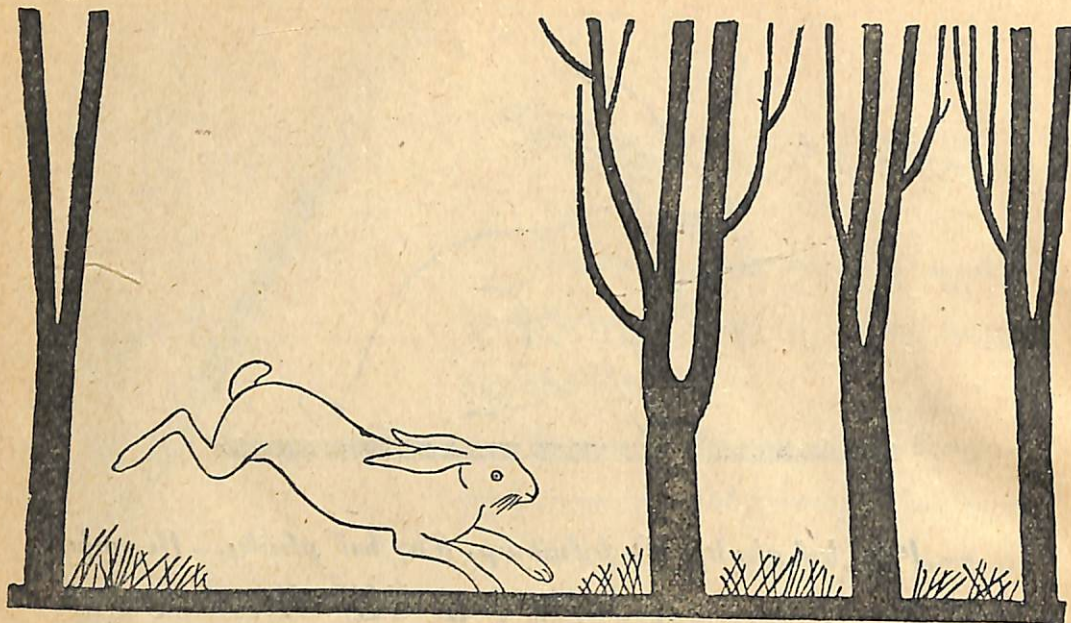
— Բեղերին, բեղերին, պոչին նայեք, կարճիկ պոչին...

— Լենիկ ջան, տաս, քիչ ել յես գրկեմ,—խնդրում է
Նինելը, ձեռքը բսելով նապաստակի մեջքին:

— Ուխտյ, ինչ փափուկ է...

— Բերել եմ պահենք մեր «Կենդանի անկյունում», ան-
տառից եմ բռնել. հայրիկս գնում եր փայտի, ինձ չեք ու-
զում տանի, ենթան խնդրեցի, վոր վերջը տարավ. լավն է,
չե՞, նապաստակը,—ասում է Լենիկը ու հպարտ-հպարտ նա-
յում մեզ:

Նապաստակները միշտ սպիտակ են լինում:

ՆԱԳԱՍՏԱԿ

Նապաստակ, դու վեր, վեր
խլստակ, պար արի.

կողիդ-մողիդ շուռ արի,
կողիդ-մողիդ շուռ արի:

Նապաստակ, դու անի, անի,
խլստակ դու ծափ, ծափ,

կողիդ-մողիդ շուռ արի,
կողիդ-մողիդ շուռ արի:

Շլդիկը սիրտ առավ,

շղդիկը դուրս թռավ,

կողին-մողին շուռ ու մուռ,

դաշտ ու անտառ ճամփա տուր:

Փախավ նապաստակը.

թե գայլի կպատահի, վայ իրեն:

ՅԵՂԱՆԱԿԱՑՈՒՅՑ ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ ԱՄՍԻ

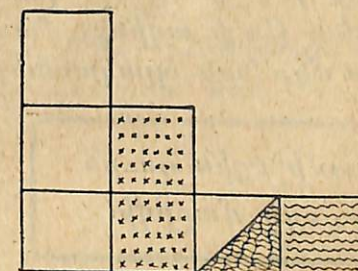
Ջնագնդի
խաղացինք:
Ջնե մարդ
շինեցինք:
Սղղացինք:
Ամենայեր-
կար գիշե-
րը և ամե-
նից կարճ
ցերեկը:
Նոր տարուն
դիմավորե-
ցինք:

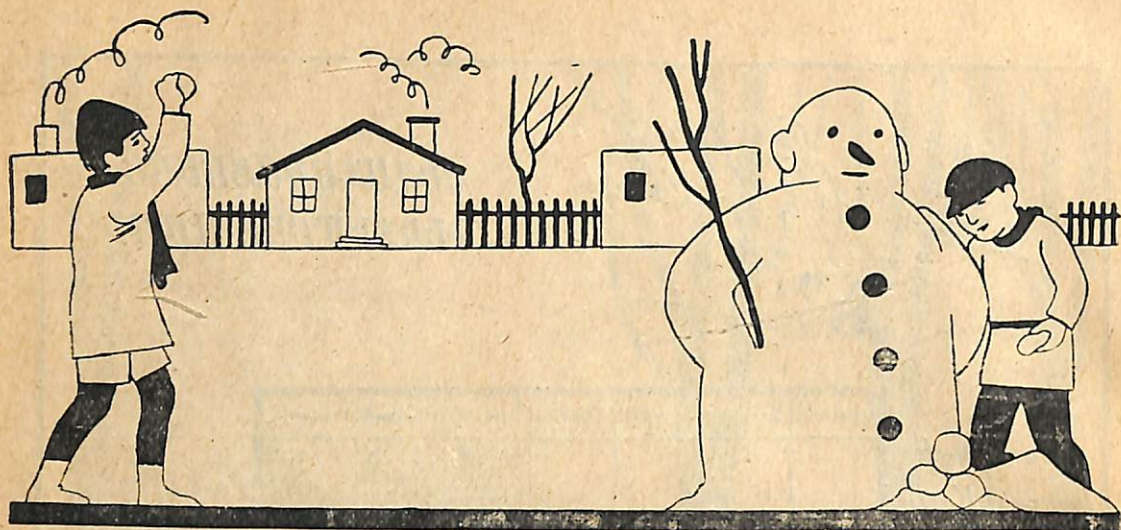
Կիրակի	Զրաբթի	Յրաբթի	Կշաբթի	Տշաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

պայմանական նշաններ

պարզ	անպատճ	յոռն	խաղ

Մի շաբաթվա որերի յեղա-
նակի դիագրամ.
Ամսի 4-ից մինչև 10-ը:

ՁՆԱԳՆԴԻ

Այսօր աշնան ձյուն էր յեկել. աշնան ձյուն, փափուկ, սպիտակ.

Մենք ձնե մարդ շինեցինք, ձնադնդի խաղացինք: Յերբ զանգը տվին, թողիք խաղը, վազեցինք դեպի դասարան:

«Սանյեռյակի» անդամները դռանը կանգնած էին, մեզ ներս չթողին:

Դռանը փակցրած էր մեր նոր գրած պլակատներից մեկը.

Ձյունոտ փոտներով դասարան չմտնես:

Մենք յետ գնացինք, փոտներս մաքրեցինք, իրար վրա-
յից ձյունը թափ տվինք, մտանք դասարան:

Ահա մեր նոր պլակատներից մի քանիսը.

Դասամիջոցին դուրս
գնա, ողը մաքրվի:

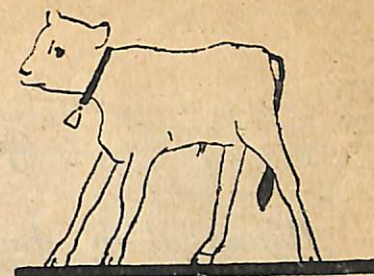
Դասարանում
գլխարկով չնստել:

Վառարանին չմոտենա՛ս՝ հետո դուրսը կմրսես:

Տեսեք, ես մեր Ծաղիկ կովի հորթն եմ: Ենպես լափն եմ սիրուն, խելոք:

Ծաղիկը ենքան լիզել եմ, վոր մազերը փայլում են. մեկ-մեկ տուն ենք բերում, շատ ենք սիրում:

Ծաղիկին լավ ենք կերակրում, վոր հորթուկին ել կշտացնի, մեզ ել կաթ տա: Գոմն ել հայրիկս լավ ամրացրել եմ, վոր չմրսեն, — պատմում եմ Բաբկենը:

Յես ել մեր հավերին եմ կուտ ու շուր տալիս, տակ-
ները ավում: Մեր Ռաֆիկն ու Կայոսը հավաքունը ենպես լավ ամրացրել են, վոր հավերը չեն մրսում, շուտով ձու կածեն: — Պատմում եմ Նինելը:

Ե՛, ի՞նչ անեմ, մենք կով չունենք. մեր ել փսոն ե

ձուտեր հանել. տեսեք, հավանում եք: Կմեծանան, մկներին մահ կդառնան: Ամբողջ ուրը խաղում են: — Պատմում եմ Կարլը:

ՄԵՐ ԺՈՂՈՎԸ

Այսօր մենք ժողով ունեցանք: Խոսում եյինք հավերի, շան և կատվի տված ոգուտների մասին: Վերջում փորոշեցինք թույլ չտալ ծեծելու կամ չարչարելու նրանց:

Հետևել, փոր կուշտ լինեն ու տեղերը տաք
կազմեցինք պլակատներ՝ պատին փակցնելու համար:

Դու ձուլ յես սիրում, համը ել՝ կուտ.
Դու կուտ տուր նրան, նա յել կտա ձուլ:

Շներին կուշտ պահեք, նրանք պահպանում
են մեր ունեցածը:

Փխիկին չչարչարես, թե չե բաժինդ
մկները կուտեն:

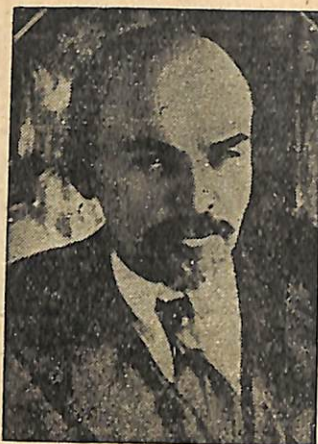
Կազմակերպեցեք կենդանիների պաշտպանու-
թյան խմբակներ:

Մեր մի շաբաթյա աշխատանքը այսպես ենք հաշվի առնում:
Ունեցել ենք՝

	2շաբթի	3շաբթի	4շաբթի	5շաբթի	Ուրբաթ	Շաբաթ
Զրույց						
Նկար						
Հեռագրի աշխարհ						
հաշիվ						
յերգ						
գրել						
գծել						
կարդալ						
եգիպտոս						

Զրույց	հաշիվ	գիր	կարդալ	Նկար	յերգ	Հեռագրի	գծել	եգիպտոս
--------	-------	-----	--------	------	------	---------	------	---------

Շաբաթ որը կազմում
ենք դիպրամ և հա-
մեմատում ենք հսկելի
հետ:

ԻՆՉՊԵՍ ՊԱՏՐԱՍՏՎԵՑԻՆՔ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԵՍԻ

Յերեխաները շուտով ցուցահանդես պետք է ունենան։ Նրանք զարդարում են «Լենինի անկյունը», նոր պլակատներ են փակցնում պատերին։

Արուսը, Արամն ու Ռիտան կապույտ, կարմիր, դեղին ու կանաչ թղթերից շղթա են շինում։ Մանիկը գույնզգույն փոքրիկ յեռանկյունիներ է կտրտում։ Սոնիկն էլ մի յերկար հաստ թել վերցրած, յեռանկյուն թղթի մի ծայրը ծալում, թելին անցկացնում, սոսնձով կպցնում, կողք կողքի շարում է թիթեռների պես։

Շուշիկը կարմիր դրոշակներ է շինում, իսկ փոքրիկ Արան դանակը ձեռքին ձողեր է տաշում, դրոշակների համար կոթեր պատրաստում։

Ռնիկն ու Վարդանն էլ մուրճ ու մեխ վերցրած խփում են, մեխում շղթա ու դրոշակ։

Բոլորը, բոլորն աշխատում են։ Պիոներ Ռեին և Ռաֆիկը ոգնում են նրանց։

ՄԵՐ ՏՈՆԸ

Այսօր կիրակի յե, բայց մենք դպրոց ենք յեկել, այն էլ ծնողների հետ։

Մեր ծնողները ցուցահանդեսը տեսան և գնացին դասարանները։

Ընկեր Նմման խոսեց նրանց հետ։ Նա ասում էր, վոր յեկեղեցու նկարներն ու խաչերը համբուրելը լավ չէ։ Հիվանդ մարդիկ կհամբուրեն, հետո յել առողջները կվարակվեն, կհիվանդանան։

Նրանք ներսը ելի խոսում եյին, իսկ մենք դուրս յեկանք պատրաստվելու ներկայացումի։

Տատիկս ինձ շատ է սիրում։ Նա յել էր յեկել դպրոց, վոր ինձ տեսնի բեմի վրա։

Յես փոտանավոր ասացի, խմբի մեջ յերգեցի։

Տուն գնալիս տատիս հարցրի։

— Լավ էր, չե՞, տատիկ։

Տատիկը ծիծաղեց։

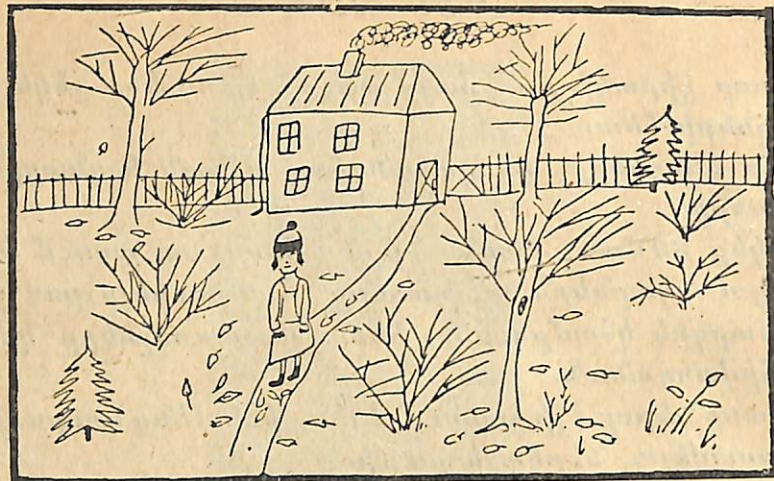
— Ախ դու չարաճճի, խոմ քո ասածն արիր, ինձ ժամից ուշացրիր։

Ասաց տատիկս, գլուխս շոյեց։

Վայ տատիկ ջան։

Բա էլ ինչի՞ հոկտեմբերիկն եմ յես։

ՄԵՐ ՅՈՒՅԱՀԱՆԴԵՍԸ

1.

Բացի մեր աշխատանքներից, ցուցահանդեսում կային թուրք և մալական չերեխաների բերած աշխատանքները:

Շատ գեղեցիկ էր մալականների նկարած աշունը:

Մի մեծ թղթի վրա պարտեզ էին նկարել, ծառերի տակին բնական տերևներ կպցրել: Պարտեզի միջի տունը, աղջկա շորերը գունավոր թղթից կտրտել:

Շատ հավանեցինք. մենք ել ձմռան պատկերն ենք այդպես շինելու:

2.

Թուրքերն ունեյին կավից պատրաստած գեղեցիկ իրեր: Սուրբիկը նայում էր, ուզում էր խոսել, բայց ավստոս վոր թուրքերեն չգիտեր:

— Յախշի, յուղաշ, յախշի... — ու ել չգիտեր ինչ ասի:

Ծիծաղում էին թուրք չերեխաները, ծիծաղում էինք մենք:

3.

Գյուղերից չեկած մեր ընկերների համար ներկայացում տվինք, արտասանեցինք, խումբը յերգեց: Մեծ աշակերտները ուսուցանեցին:

Յերբ ընկեր եղվարդը ցած իջավ բեմից, մալական չերեխաները, նրան շրջապատած, ինչ-վոր բան էին խնդրում:

— Դյադյա, դյադյա...

Ընկեր եղվարդը ծիծաղում էր ու ասում:

— Խարաշո, խարաշո...

— Եդ ինչ են ասում, ընկեր եղվարդ, — հարցրինք մենք:
— Ասում են՝ արի մեր գյուղը, մեզ ել չերգ սովորեցրու: — Հասկացրեց ընկեր եղվարդը:

Դասարանում մենք խոսեցինք ցուցահանդեսում տեսածներիս մասին: Հիշեցինք թուրք և մալական չերեխաներին:

— Ընկեր եմա, ինչո՞ւ չենք թուրքերեն, ուսուցանեցին խոսել սովորում, սովորեցրու ելի, — խնդրում էինք մենք:

Ընկեր եման ասում էր, վոր փոքր ենք, չերբ մեծանանք, կսովորեցնի:

Մենք չեյինք լուռ, ելի խնդրում էինք: Այն ժամանակ ընկեր եման ասաց.

— Վոր սուս նստեք, յես պատմեմ մեզանից հեռու, հեռու ապրող չերեխաների մասին:

Մենք խսկույն լուցինք:

1.

Տեսեք ահա — չին ու արաբ մեկը սև է, գանգուր մազով, իսկ մյուսը գեղին, լղար. չեն հասկանում սկի իրար: Բայց մի տեսեք, ինչ փաթաթվել:

Ծիծաղում են, գրքին նայում, նկարներով ուրախանում:

2.

Չին տղա յե՝ Չինգի-չուլ-չան: Բեռը ծանր է, ինքը նիհար: Ջրի միջից վորս է հանել, զամբյուղները լիբը լցրել. իսկ գիտե՞ք ինչ, ձուկ ու վոր-գեր:

Նրանք չգիտեն յուղ, կաթ, վոչ հաց.

միշտ ուտում են բրինձ խաշած:

Շատ չարչարվում — քիչ են ուտում, փոքրիկ Չինգին հորն է ոգնում:

3.

Տեսեք, սա յեւ փոքրիկ արաբը.
նա սիրում ե իր կապիկին,
ինչպես Հեղուշը—Չամբարին.
ինչ փոր ուտում, նրան ել ե բաժին պահում:
— Առ, կապիկ ջան, կեր, կշտացիր:

4.

Առավոտը, յերբ արեւը դուրս կգա,
կանգնեք ուղիղ նրա դիմաց, թեքվեցեք աջ:
Հենց այն կողմը հեռու, հեռու յերկնքի չափ
ջուր կա կապույտ, եղ ջրի մեջ—յերկիր արծակ:
Այն յերկրումն են ապրում սրանք:
Փոքրիկ նավակը ջրում լողում,

նրանցից մեկը թիով վարում,
ու յերկուսով յերգ են ասում:
Ենքան շոգ ե այնտեղ, արեւ,
չգիտեն ինչ ե ձյուն ու ցրտեր:

Ընկեր մման լոեց:

ՆԻՆԵԼԻ ՑԱՆԿՈՒԹՅՈՒՆԸ

1.

— Յերանի թևեր ունենայի,
թռչելի, բոլորին տեսնելի:
Յերանի մի լեզու գիտենայի,
վոր բոլորի հետ խոսելի:
Ասաց Նինելը:

Հանկարծ կարենը տեղից դուրս թռավ:

— «Յես նրանց կտեսնեմ, կտեսնեմ»:

— Վաճճ չե:—Ծիծաղեցինք մենք:

— Մի սպասեք ասեմ ե, լսեք, հետո ծիծաղեք:—Ու կարենը
պատմեց:

2.

Հայրիկս յերեկ նայում եր լրագրում վիճակախաղի շահած հա-
մարներին:

Մեր տոմսերի մեջ մեկը ինձ շատ դուր յեկավ. վրան ողա-
նա՞վ կար նկարած: Հարցրի հայրիկին, թե սա ի՞նչ տոմս ե:

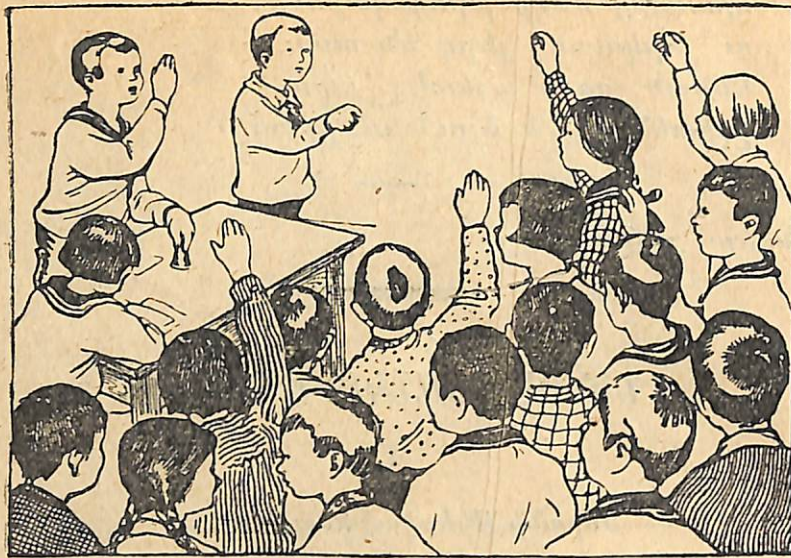
Հայրիկս առաց, վոր դա իմ անունով ե գնել, դրա տանողը
ողանավով յերկրի շուրջը կթռչի:

Ձի կարող պատահե՞ր, վոր վիճակը ինձ ընկնի. վոր թռչեմ, չեմ
տեսնի՞ յես նրանց, հը՞, ասացեք...

— կարեն, թանգ ե այդ տոմսը,—հարցրեց Նինելը:

— Վոչ, 50 կոպեկ միայն:

— Ինչ եժան ե. մենք բոլորս, բոլորս կխնդրենք մեր հայրիկներին,
մեզ համար ել տոմսեր գնեն, գուցե մեզ ընկնի, ողանավով թռչենք,
շատ յերկրներ տեսնենք:

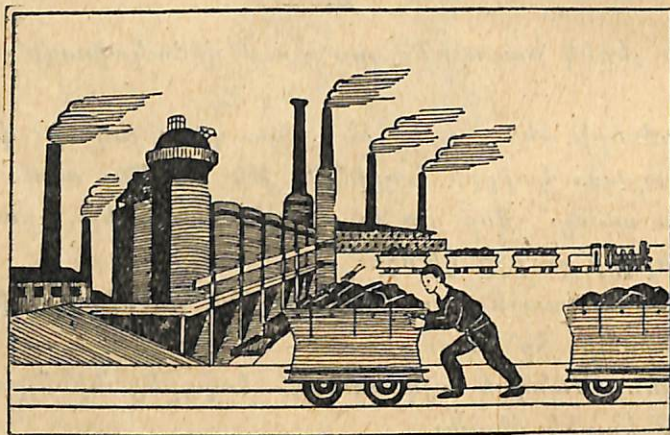

Մեր № 2 ժողովը

Այսօր մենք ելի ժողով ունեցանք: Որակարգը պետական փոխառություն հարցն էր:

Ժողովը բացեց Մարտիկը. նա խնդրեց ընկեր Նմմային բացատրել՝ ինչ է նշանակում պետական փոխառություն: Ընկեր Նմման մոտեցավ սեղանին և սկսեց.

— Յերեխաներ, դուք գիտե՞ք՝ ինչ է գործարանը:
Այնտեղ աշխատում են շատ, շատ բանվորներ:

Մի գործարանում կտոր են գործում մեզ համար, մի ուրիշում շաքար են պատրաստում:

Մի տեղ մեքենան ինքը մեքենա լե պատրաստում: Զեր մայրիկի կարի մեքենան գործարանից է:

Գյուղացուն տրակտոր է պետք—գործարանն է տալիս:
Այդ բոլորը մեզ է բերում գնացքը, իսկ ինքը վճարեղից է:
Գործարանում է նա շինվել մաս-մաս, կտոր-կտոր:

Ո՞վ է հիմնում գործարանը:

— Մեր պետությունը:

Առանց փողի գործ կշինվի:

— Վնչ:

Պետությունը ամենից փող է վերցնում քիչ-քիչ: Տված փողը չի կորչում, փոխ են տալիս և տոմս ստանում: Քիչ տված փողը հավաքվելով, հավաքվելով դառնում է շատ, շատ, ու գործարանը բացվում է, բանվորները աշխատում են, աշխատում, փողը շատանում է, վիճակ են հանում, բաժին են տալիս տոմսերի տերերին, շահող համարները լրագրում տպում են:

Ուրեմն պետությունը փողը մեզնից փոխ է վերցնում. հասկացա՞ք հիմա՝ ինչ է պետական փոխառություն:

Մենք վորոշում հանեցինք, քարտուղար Լենան գրեց.

Լսեցինք	Վորոշեցինք
Ընկեր Նմմայի զեկուցումը պետական փոխառության մասին:	Ամբողջ խմբով փող հավաքել, գնել փոխառության տոմս: Յեթե փոքր շահում ունենանք, ծախսենք մեր խմբակի համար, իսկ մեծ շահում վոր ունենանք, մի նոր դպրոցի շենք շինենք:

Մեր վորոշումը մեզ այնքան դուր յեկավ, վոր լերկար ծափահարում եյինք:

Արամ, Արուս, Արա, Մարուս,
Ռնիկ, Սոնիկ, Շուշիկ, Նուշիկ,

չիկի-չի, չիկի-չի,

իրար բռնած պոչ-պոչի.

մնաք բարով, գնում ենք

հեռո՛ւ, հեռո՛ւ փոքրիկներին:

Ու ո՛ւ ու ո՛ւ...

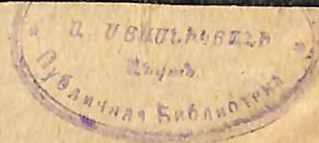
չմոռանաք «Խաղ, աշխատանք»,

յերբ գնեք դուք «Լուսարձակ»,

լուսարձակ, լուսարձակ,

լու սար ձակ

ու ո՛ւ...

ԳԻՆՆ Ե 50 Կ.

Игра и Труд

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0242043

7803

